№ 203. Poniedziałek, 30 września (12 października) 1874. №. 203.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We wtorek, 1 (13) października, — Pokr. Pr. Bogorod.
We środę, 2 (14) października, — św. Kipriana mucz.
We czwartek, 3 (15) października, — św. Dionisia. ap. mucz.

Słońce wsch. o godz. 6 min. 20, zach. o godz. 5 min. 12.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 29 Września (11 Października) 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	757.1	+ 10.8	91	pół.-zachodni.
1	757.4	+ 13.5	75	północny.
9	758.1	+ 9.8	84	północny.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We wtorek, 1 (13) października, — św. Edwarda kr.
We środę, 2 (14) października, — św. Kaliksta c.
We czwartek, 3 (15) października, — św. Jadwigi i Teresy.

Wysokość wody na Wiśle stóp 0 cali 1.

* *Goniec Urzędowy* zamieszcza następujący telegram: *Liwadja, 26 września (8 października)*. Ich Cesarskie Wysokości Następca Tronu Cesarzewicz i Wielka Księżna Cesarzewiczowa z Najdostojniejszemi Dziećmi, Wielki Książę Włodzimierz Aleksandrowicz i Wielka Księżna Marja Pawłówna, dziś o godzinie 11-ej z rana raczyli pomyślnie przybyć do Liwadji.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Najwyższy Dyplom.

Do Naszego jenerał-adjutanta, jenerała piechoty, Ministra Wojny Dymitra Milutina.

Długa służba wasza Tronowi i Ojczyźnie, nacechowana licznemi dowodami ciągłej gorliwości o pożytek powszechny, zawsze zwracała na was szczególną uwagę Naszą i zadowolnienie. Ciągłe trzynastoletnie prace wasze pod względem przekształcenia drogiej dla serca Naszego armji, uwieńczone tak świetnemi rezultatami, tak pod względem organizacji materjalnej, jak i poziomu wykształcenia, nie mogły nie obudzić w Nas życzenia wynagrodzenia was godnie, a zarazem wyrażenia wam szczególnej Naszej wdzięczności. Niedawno z szczerem zadowolnieniem baczyliśmy na czynny udział brany przez was w opracowywaniu kwestji o powszechnym obowiązku służby wojskowej, do skutecznego załatwienia której, niewątpliwie przyczyniły się osobiste niezmordowane prace wasze. W nagrodę takowych, uznaliśmy za słuszne Najmiłościwiej mianować was kawalerem Cesarskiego orderu Naszego *świętego apostoła Andrzeja Pierwszego Wezwania*, oznaki którego, przesyłając przy niniejszem, rozkazujemy wam przywdziać na siebie i nosić według przepisów.

Pozostajemy Cesarską łaską Naszą dla was przychylnymi.

Na oryginale Własną Jego Cesarskiej Mości ręką napisano:

„ALEXANDER."

30 sierpnia 1874 roku.
Liwadja.

—

* Rada Państwa, w Osobnym Komplecie do obowiązku służby wojskowej, roztrząsnąwszy przedstawienie Zarządzającego Ministerstwem Marynarki o wyjaśnieniu niektórych przepisów o dobrowolnie wstępujących do floty i zgadzając się w gruncie z wnioskiem Zarządzającego Ministerstwem Marynarki, *uchwaliła:* w wyjaśnieniu odpowiednich artykułów Ustawy o obowiązku służby wojskowej postanowić:

1) że dobrowolnie wstępującym do floty i specjalnych jej części, służącym o własnym koszcie, dozwala się mieszkać w prywatnych mieszkaniach; ale według uznania dowódców osad i innych bezpośrednich zwierzchników, ci z nich, którzy będą potrzebowali szczególnego dozoru, mogą być pozbawiani tego prawa;

2) że dobrowolnie wstępujący, którzy nie oznajmili życzenia utrzymywania się podczas pozostawania junkrem, własnym kosztem, obowiązani są mieszkać w koszarach i otrzymują od skarbu umundurowanie ustanowionej formy, żołd w rozmiarze płacy lądowej dla botzmanów i oprócz tego, podczas znajdowania się przy lądzie, skarbową rację prowiantu i pieniądze na przywarkę, na ogólnej z niższemi stopniami podstawie. Podczas zaś żeglugi na statkach, wszyscy dobrowolnie wstępujący, tak służący o własnym koszcie, jak i będący na utrzymaniu skarbowem, otrzymują zaopatrzenie morskie według ustawy.

Jego Cesarska Mość, 14 maja 1874 roku, powyższą uchwałę Najwyżej zatwierdzonego przy Radzie Państwa Oddzielnego Kompletu do obowiązku służby wojskowej, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

—

Instrukcja dla władz policyjnych co do czuwania nad uchylającymi się od obowiązku służby wojskowej.

(Ułożona za porozumieniem się Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Wojny i Sprawiedliwości, na zasadzie Najwyżej zatwierdzonej, 14 maja 1874 r., uchwały Rady Państwa).

1. Każda władza policyjna, na mocy włożonego na nią obowiązku pod względem zapobiegania i tamowania wszelkich przeciwnych prawu czynów, powinna czuwać, aby zamieszkali w granicach jej zawiadywania młodzi ludzie, podlegający wykonaniu obowiązku służby wojskowej, nie uchylali się od takowego.

Uwaga. Wykonaniu obowiązku służby wojskowej i przeznaczeniu do służby według losowania podlegają corocznie od 1 listopada do 15 grudnia, a w Syberji— od 15 października do 31 grudnia młodzi ludzie, którzy na 1 stycznia tego roku w którym odbywa się pobór ukończyli *dwadzieścia lat* wieku, z wyjątkiem tych, którzy weszli do wojska jako dobrowolnie wstępujący. (art. 11, 14 i 103 Ustawy)

2. Za uchylających się od obowiązku służby wojskowej uznają się niżej wymienieni młodzi ludzie, *urodzeni po 1852 roku:*

a) Niestawający, bez prawnych powodów, na czas rewizji powołanych do wykonywania obowiązku służby wojskowej, jeżeli według wyciągniętego losu podlegali wstąpieniu do wojsk stałych (art. 214 Ust. o ob. sł. wojsk.).

Uwaga. Prawne przyczyny niestawiennictwa stanowią: niebezpieczna albo ciężka choroba i inne nieprzezwyciężone przeszkody, w należyty sposób dowiedzione. Za dowód choroby uznaje się świadectwo lekarza i policji, lub, w wypadku nieznajdowania się lekarza na miejscu pobytu chorego — poświadczenie miejscowych księdza i sędziego pokoju leb starszego włościowego (art. 136 Ust.).

b) Ci z otrzymujących czasowe świadectwo o stawieniu się do wykonania obowiązku służby wojskowej, który po upływie terminu jego działania nie oznajmią o tem właściwemu Kompletowi do obowiązku służby wojskowej.

c) Te z osób, wyłączonych od zapisania do dziesiątego spisu ludności opodatkowanej lub ubyłych po spisie ze stanu opodatkowanego (art. 95 Ust.), które nie zapiszą się do rewiru powołania do 31 grudnia roku w którym ukończą dwadzieścia lat wieku, a urodzone w 1853 r.— do 1 lipca 1874 r. (art. 95, 96, 97 i 212 Ust. i Odz. VIII Najwyższego ukazu do Senatu Rządzącego z 1 stycznia 1874 roku).

d) Te z osób zapisanych do list spisu ludności opodatkowanej, wyjąwszy wiejskich mieszkańców opodatkowanych, które nie postarają się o uzyskanie od właściwego zarządu miejskiego świadectwa o zapisaniu do rewiru powołania do 31 grudnia tego roku, w którym ukończą dwadzieścia lat wieku, a urodzone w 1853 roku—do 1 lipca 1874 roku (art. 94, 97 i 98 Ust. i Oddz. VIII Najwyższego ukazu do Senatu Rządzącego z 1 stycznia 1874 roku).

3. Dla zapobieżenia uchylaniom się od obowiązku służby wojskowej ustanowione są następujące środki:

Przez Ustawę o obowiązku służby wojskowej:

a) obowiązkowe uzyskiwanie świadectw o zapisaniu do rewirów powołania przez wszystkie osoby płci męzkiej, z wyjątkiem mieszkańców Królestwa Polskiego i wszystkich mieszkańców wiejskich stanu opodatkowanego, nie później jak 31 grudnia tego roku, w którym ukończą dwadzieścia lat wieku, a urodzone w 1853 roku—do 1 lipca 1874 roku (art. 97 Ust. i Oddz. VIII Najwyższego ukazu do Senatu Rządzącego z 1 stycznia 1874 roku);

b) konieczne udzielanie (art. 160 Ust.) każdej osobie, powoływanej do wykonania obowiązku służby wojskowej świadectwa o stawieniu się, a mianowicie:

1) uznanym za zupełnie niezdatnych do służby lub zaliczonym na wojaków pospolitego ruszenia—świadectw bezterminowych;

2) otrzymującym odroczenie wejścia do służby, oraz podlegającym superewizji, odesłanym do zakładów leczniczych na próbę i będącym pod śledztwem i sądem—świadectw tymczasowych, w których ściśle oznacza się, czem uwarunkowywa się ukończenie terminu działania świadectwa;

c) odpowiednie temu zaznaczenia o stawieniu się do wykonania obowiązku służby wojskowej na świadectwach o zapisaniu do rewiru powołania wszystkich tych osób, które obowiązane są posiadać takowe (art. 97 i 161 Ust).

Przez Najwyżej zatwierdzoną 14 maja 1874 roku uchwałę Rady Państwa:

a) udzielanie paszportów i odroczeń na papierze oddzielnego koloru mieszczanom i włościanom, mającym 18 lat wieku, ale którzy jeszcze nie przebyli wieku powołania i nie odbyli obowiązku służby wojskowej w charakterze dobrowolnie wstępujących;

b) wypisanie na tych paszportach literami roku, w którym otrzymujący paszport lub odroczenie podlega powołaniu do losowania;

c) zachowanie mocy pomienionym paszportom i odroczeniom po nastąpieniu 1 listopada (w Syberji 15-go października) oznaczonego na nich roku powołania do wykonania obowiązku służby wojskowej tylko w tym wypadku, kiedy na nich będzie zrobione przez właściwą instytucję zaznaczenie o wykonaniu przez wymienioną w paszporcie lub odroczeniu osobę obowiązków służby wojskowej.

4. Do obowiązków władz policyjnych pod względem czuwania nad uchylającymi się od obowiązków służby wojskowej należy:

1) wykrywanie i ściganie drogą przepisaną tych obowiązanych do zapisania się do rewiru powołania osób, które nie wykonały tego obowiązku przed upływem roku, w którym ukończyły lat dwadzieścia wieku, a urodzonych w 1853 roku—do 1 lipca 1874 roku (art. 212 Ust. i Oddz. VIII Najwyższego ukazu do Senatu Rządzącego z 1 stycznia 1874 roku).

2) wykrywanie i ściganie drogą przepisaną osób, podlegającycych według wyciągniętego numeru losu wejściu do wojsk stałych, lecz które nie stawiły się, bez przyczyn prawnych, na czas rewizji powołanych do wykonania obowiązku służby wojskowej (art. 214 Ust.).

3) wymaganie, ażeby mieszkający w granicach zawiadywania władzy policyjnej młodzi ludzie urodzeni po 1852 roku, którzy przebyli wiek powołania, mieli ustanowione przez art. 160 Ustawy świadectwa o stawieniu się do wykonania obowiązku służby wojskowej.

4) wykrywanie osób, mających czasowe świadectwo o stawieniu się do wykonania obowiązku służby wojskowej, które po upływie terminu działania takowego nie oznajmią o sobie właściwemu Kompletowi do obowiązku służby wojskowej (art. 160 i 162 Ust.).

5) wykrywanie i ściganie młodych ludzi mieszkających za paszportami i biletami koloru różowego, na których po nastaniu 1 listopada (w Syberji 15 października) oznaczonego na nich roku powołania nie będzie zaznaczenia o wykonaniu przez okaziciela obowiązków służby wojskowej.

5. W każdym wypadku, kiedy władza policyjna będzie miała powód do podejrzywania kogokolwiek bądź o uchylanie się od obowiązku służby wojskowej, ma prawo wymagać od pomienionej osoby, jeżeli takowa nie złoży dowodu o urodzeniu się przed 1852 rokiem, okazania następnych dokumentów o wykonaniu obowiązków służby wojskowej:

1) od nienależących do mieszkańców wiejskich— świadectwa o zapisaniu do rewiru powołania;

2) od mieszczan i włościan, którzy wydalili się z miejsca stałego ich zamieszkania — paszportu lub biletu na wydalenie się;

3) świadectwa o stawieniu się do wykonania obowiązku służby wojskowej lub odpowiedniego zaznaczenia na świadectwie powołania, paszporcie lub bilecie, jeżeli okaże się że rok, w którym okaziciel podlegał powołaniu do losowania upłynął.

6. W razie niezłożenia dowodu (z wymienionych w poprzedzającym paragrafie) o wykonaniu przez podejrzywaną o uchylanie się od obowiązku służby wojskowej osobę, policja wyprowadza śledztwo według ogólnych przepisów o wykrywaniu przestępstw i wykroczeń, nadając mu kierunek drogą ustanowioną przez prawo, a zarazem zawiadamiając tak o wszystkiem wykrytem przez śledztwo, jak i o kierunku nadanym śledztwu Komplet do obowiązku służby wojskowej, do którego należy rewir powołania uchylającego się od obowiązku służby wojskowej, a jeżeli to nie będzie wiadomo, to swój Komplet miejscowy. Obok tego do obowiązków policji ściągają się w ogóle wykrywanie i ściganie drogą przepisaną wykroczeń i przestępstw, przewidzianych w art. 212—214 Ustawy o obowiązku służby wojskowej.

Wyżej wyłuszczone obowiązki ciążą także na naczelnikach włości i wsi, oraz wszystkich urzędnikach, wykonywających w sferze ich atrybucij obowiązki policyjne.

—

* W № 222 *Gońca Urzędowego* zamieszczona jest Najwyżej zatwierdzona 2 sierpnia 1874 roku Ustawa Stowarzyszenia udziałowego Rostowskiej nad Donem papierni, zakładanego dla utrzymywania i rozszerzenia czynności papierni, znajdującej się w m. Rostowie nad Donem, a należącj do osób poniżej wymienionych.

Założycielami Stowarzyszenia są: rostowscy kupcy 2-ej gildji: Jan Janowicz Dodierowicz, Grzegorz Stefanowicz Kopanakow, rostowska kupcowa 2-ej gildji Izkugi Janówna Aładżałowowa i dziedziczny obywatel poczesny Aleksander Krysztofowicz Aładżałow.

Zakładowy kapitał Stowarzyszenia oznacza się na pięćkroćstotysięcy rubli, podzielonych na dwa tysiące udziałów, po dwieście pięćdziesiąt rubli każdy. Cała pomieniona ilość udziałów rozdziela się pomiędzy założycieli i zaproszone przez nich do udziału w przedsięwzięciu osoby, za wzajemnem porozumieniem się.

—

* *Bank Polski.* W dalszym ciągu ogłoszeń swych z dnia 1 (13) sierpnia r. z., o wycofaniu z obiegu biletów bankowych, mianowicie:

a) 1[0] rublowych koloru orzechowego, emisji od 3 (15) września 1857 r.

b) 3 rublowych perłowego koloru z różową siatką, emisji od 1 (13) marca 1850 r.

c) 10 rublowych perłowego koloru z niebieskiemi na odwrotnej stronie ozdobami, emisji od 7 (19) stycznia 1844 r.

d) 25 rublowych perłowego koloru z różowemi ozdobami, emisji od dnia 21 października (2 listopada) 1852 r.

Bank Polski podaje niniejszem do powszechnej wiadomości:

1. Że bilety jego powyżej wymienione, od dnia 1 (13) lipca r. b. będą przyjmowane tylko w Banku Polskim i jego Oddziałach, w należytościach tymże przypadających, a także Kasa Banku wymieniać je będzie jedynie do dnia 1 (13) lipca 1875 roku.

2. Że po upływie tego drugiego, jako ostatecznego terminu, pozostałe w obiegu bankowe bilety uważane będą za umorzone i żadnej wartości nie mające. 2,933.

—

* Na najpoddańniejsze przedstawienie Zarządzającego Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, zapadło, 18 września r. b., Najwyższe zezwolenie na otwarcie wszędzie składek na rzecz mieszkańców powiatu Tiraspolskiego, w gubernji Chersońskiej, poszkodowanych w skutku nieurodzaju.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych niniejszem podaje do wiadomości, że ofiarowane na ten cel pieniądze powinny być odsyłane Chersońskiemu Gubernjalnemu Urzędowi Ziemskiemu.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* **Płaca wójtów gminy i pisarzy** we wszystkich gminach **gubernji Suwałkskiej** pozostała w 1872 roku prawie bez zmiany w porównaniu z 1871 rokiem i wysokość takowej, według jednozgodnego zdania komisarzy, nie można uznać za zupełnie dostateczną.

Obowiązki wójta gminy, jako urzędnika administracyjnego i prezesa sądu gminnego, zmuszają go do poświęcenia całej swej działalności dla służby publicznej, z zupełnym uszczerbkiem dla swych interesów prywatnych i gospodarstwa, wymagającego ciągłego dozoru. Dla tego pobierana przezeń płaca 180 rubli naturalnie nie wynagradza jego pracy służbowej. Toż samo ściąga się i do pisarzy gminnych, płaca których wynosi rocznie od 120 do 160 rubli. Tymczasem porządny bieg czynności gminnych wymaga od pisarza szczególnej gorliwości i usilnej pracy. Tak naprzykład, zważywszy, że na każdą gminę przypada w ciągu roku około 1,600 papierów przychodzących i tyleż wychodzących i dodawszy do tego znaczną liczbę książek, znajdujących się w gminie, prowadzenie których należy po większej części do pisarza gminnego, staje się łatwem do zrozumienia, dla czego wynalezienie piśmiennego i zasługującego na zaufanie człowieka do zajęcia posady pisarza gminnego za powyżej wspomnioną płacę, bywa czasem nader trudne.

Zastępcy wójtów gmin i zastępcy ławników, nie pobierając żadnego wynagrodzenia, po większej części uchylają się od wykonywania przyjętych przez nich na siebie obowiązków.

Rozkład opłat gminnych, po większej części dokonywa się na zasadzie § *h*, art. 16 Najwyższego Ukazu z 19 lutego 1864 r. o organizacji gmin wiejskich. Pomimo niejednokrotnego wyjaśniania włościanom własnego ich pożytku w przyjęciu osobistego udziału w tej czynności, zwykle niechętnie biorą w niej bezpośredni udział, pozostawiając zrobienie rozkładu do uznania urzędników. Z tem wszystkiem skargi na nierówne rozkłady, z wyjątkiem trzech osad, co do których toczy się korespondencja, w ciągu 1872 roku ze strony włościan podawane nie były. Co się tyczy opłat na utrzymanie zarządów gminnych, w powiecie Suwałkskim zaszły pewne okoliczności, przedstawione przez komisarza do roztrząśnięcia gubernjalnego kompletu do spraw włościańskich; pierwsza z nich dotyczyła obłożenia opłatą gminną łąk i pól, które liczne wsie, szczególnie rządowe, posiadają pośród lasów i koło rzek, nie tylko w innej gminie ale i w innym powiecie; druga dotyczyła kwestji obowiązków dzierżawców rybołóstwa w jeziorach rządowych, opłacania na utrzymanie zarządów gminnych po 5% od ceny dzierżawnej opłacanej rządowi, stosownie do tego jak składają podobne opłaty dzierżawcy wszystkich innych pozycij czynszowych rządowych, puszczanych w dzierżawę. Co do pierwszej kwestji, zapadła już decyzja gubernjalnego kompletu uznała włościan za obowiązanych do wnoszenia opłaty na utrzymanie zarządów gminnych bez względu na wielkość należących do nich pól, do tych gmin, w obrębie których znajdują się te grunta. Dla ro-

strzygnięcia drugiej kwestji zażądano opinji izby skarbowej, po nadejściu której cała sprawa, z wnioskiem kompletu gubernjalnego, będzie przedstawiona do uznania czasowej komisji do spraw włościańskich w St.-Petersburgu, przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Roztrwonienia publicznych funduszów gminnych lub niewłaściwego ich wydatkowania w 1872 roku w gubernji Suwałkskiej nie było.

—

* **Stan moralności publicznej w gubernji płockiej w 1873 roku.** Stan moralności ludu może być wykazany za pomocą danych statystycznych o liczbie i rodzaju przestępstw. Dane te, co do gubernji płockiej za 1873 rok, przedstawiają się jak następuje:

Liczba wszystkich przestępstw, jakie rozpoznawane były przez sądy, wynosiła w gubernji 1,205, w tej liczbie: przeciw religji 7, przeciw prawom państwa 453, przeciw własności skarbowej 179, przeciw osobom 199, przeciw własności prywatnej 331, przestępstw i przekroczeń przypadkowych 26. Co do tych wszystkich przestępstw osądzono: mężczyzn 1,772, kobiet 426.

Co do liczby przestępstw podług wieku, wypada: na wiek młodszy jak lat 17—44 przestępców, od 17 do 20 lat169, od 21 do 25 lat—412, od 26 do 30 lat—422, od 31 do 40 lat—502, od 41 do 50 lat—431, od 51 do 60 lat—192, na wiek starszy jak 60 lat—27.

W sprawie zapobiegania przestępstwom i tamowania takowych, jak również wykrywania przestępców, organem najskuteczniejszym w kraju tutejszym jest straż ziemska, uorganizowana na zasadzie Najwyżej zatwierdzonych przepisów z 19 grudnia 1866 roku.

—

* Dnia 7 (19) września, we wsi Dobrej, w powiecie płockim, w zagrodzie wójta gminy mąkolińskiej, Franciszka Fabisiaka, wybuchł pożar, podczas którego zginął sam Fabisiak i **spaliły się:** stodoła drewniana pełna zboża i obora, ubezpieczone w sumie 150 rs., oraz ruchomości oszacowane na 1,300 rs. Przyczyną pożaru, jak przypuszczają, było to, że Fabisiak, będąc w stanie nietrzeźwym, poszedł spać do stodoły i zapalił tam papierosa. Lud, który zbiegł się dla gaszenia pożaru, wydobył ze stodoły trupa Fabisiaka, przy którym znaleziono: pieczęć, medal wójtowski, kilka kopiejek i paczkę biletów kredytowych, lecz przepalonych do takiego stopnia, że nie można było rozpoznać ich szacunku.

* Dnia 10 (22) września, we wsi Łukoszyno-Borki, gminie Brwilno, tegoż powiatu, z niewiadomej przyczyny wybuchł pożar, od którego **spaliły się budynki właściciela** tych **dóbr**: stodoła i stajnia drewniana oraz owczarnia, ubezpieczone w sumie 1,690 rs., jak również zboże znajdujące się w stodole, młocarnia, 250 sztuk owiec i rozmaite sprzęty gospodarskie, ocenione na 6,000 rs.

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

Wystawa rolnicza.

(*Dalszy ciąg* *).

Fabryka Żyrardowska, pomimo iż wzięła udział w tegorocznej Wystawie rolniczej, nie przedstawia nam jednak przedmiotu do obszerniejszych studjów, albowiem stosując się ściśle do ogłoszonego przez komitet programu i z uwagi na samą nazwę Wystawy, dostarczyła na plac ujazdowski takie tylko wyroby swoje a raczej próbki onych, które bezpośredni związek z rolnictwem mają. Więc wystawiła jedynie tylko płótna surowe i grube, zdatne na worki do zboża lub inne gospodarskie i fabryczne potrzeby. Oczywiście tedy udział tak mały, nie może być miarą stopnia działalności takiej ogromnej fabryki. I druga, także kolosalna w swoim rodzaju fabryka, to jest zakład garbarski, znany powszechnie i zdawna, pod firmą „K. Temlera i Szwede,“ umieścił na tegorocznej wystawie, część swoich doskonałych wyrobów. Że zakład garbarski pp. Temlera i Szwede, jest pierwszorzędnym; że wyrabia i sprzedaje rocznie towaru za miljon dwakroć sto tysięcy rubli; że w swoich obszernych warsztatach, urządzonych na wielką skalę, a funkcjonujących głównie, za pomocą machin parowych i innych najświeższych przyrządów, zatrudnia kilkuset robotników, którym zapewnia, nie tylko pomoc lekarską, wsparcia i emerytury nawet odpowiednio do zasług, lecz rozciąga także opiekę nad dziećmi tych robotników, dla których, w gmachu oddzielnie zbudowanym, urządził ochronę i szkołę; że na wszystkich europejskich wystawach, jak również na petersburgskiej i moskiewskiej, otrzymał wielkie medale a nawet dozwolenie pomieszczenia na firmie swojej herbu państwa, podczas ostatniej przemysłowej wystawy — o tem czytelnicy nasi wiedzą już pewnie z artykułów dawniej u nas zamieszczanych, a które powtórzyły później niektóre ważniejsze organa prassy w Cesarstwie — dla tego też obecnie, nie widzimy potrzeby opisywać szczegółowo rozwoju działalności tej fabryki, administrowanej tak wzorowo i zaopatrującej swojemi wyrobami najodleglejsze nawet gubernje. — Chcemy tylko zwrócić uwagę na owe wydatne okazy skór przekrojonych na połowę, za pomocą nowego przyrządu, które zakład pp. Temlera i Szwede, umieścił skromnie na wystawie tegorocznej we wspólnym pawilonie, obok wyrobów szczotkarskich Feista oraz metalowych produkcji p. Hugo Neumana. Oprócz tych skór, które doskonałością wyprawy, mocą i świetnym pozorem, zwracały powszechną uwagę znawców i natychmiast też przez fabrykę powozów Rentla nabyte zostały, zakład rzeczony umieścił takie tylko wyroby ze skóry, które do gospodarskiego i fabrycznego użytku stosować się mogą. Rozumie się że każdy z tych wyrobów, jako doskonały w swoim rodzaju, ciekawie oglądano i nabywano chętnie. W tem miejscu nastręcza się nam ważna uwaga: Wiadomo że fabryczny przemysł w gubernjach nadwiślańskich, wzrósł znacznie od czasu gdy, przez ułatwienie komunikacji z dalszemi gubernjami Cesarstwa, znalazł tam rozległy dla siebie targ i pokup znaczny. Rozumie się że fabrykanci tutejsi, rozmaitego fachu, widząc tak szerokie przed sobą pole, starali się i powiększyć ilość swoich wyrobów, i jednocześnie znaleźć na nie nabywców. Że jednak, zawiązanie bezpośrednich stosunków ze znaczniejszemi przedsiębiercami lub kupcami w odległych gubernjach Cesarstwa, pociągało za sobą konieczne trudności, a zakładanie filji lub agentur w tylu rozmaitych i z dala od siebie położonych miastach, także nie od razu dokonać się dało, przeto fabrykanci tutejsi, musieli obrać drogę pośrednią i pojedynczym handlarzom, najczęściej izraelitom, powierzali i powierzają dotąd, znaczne transporta swoich wyrobów, za które ci zaliczywszy część umówionej ceny, resztę dopiero po rozprzedaniu tych transportów płacą, biorąc z kolei świeże znowu zapasy. Otóż, system ten, okazał się dwojako niedogodnym: raz z powodu dość znacznego rabatu jaki dawano owym pośrednim nabywcom, powtóre i głównie, że owi pośrednicy, zaczęli coraz częściej nadużywać danego im kredytu i za powierzone towary nie wypłacali się rzetelnie. Z tego powodu handel fabryk tutejszych z dalszemi gubernjami Cesarstwa ulega pewnej stagnacji, a przynajmniej nie rozszerza się tak jak tego wzajemne potrzeby wymagają. Wiadomość tę, udzieloną nam przez głównych fabrykantów tutejszych, dopełniamy pocieszającą wieścią, iż niektórzy z nich, pojedynczo lub wspólnie, zamyślają o zawiązaniu bezpośrednich stosunków z rozmaitemi główniejszemi punktami w Cesarstwie, bądź to przez założenie tam filij swoich, bądź też przez powierzenie wyłącznej agentury, znanym i solidarnym handlowym domom tamtejszym. Im prędzej to nastąpi, tem więcej i szybciej zyska na tem fabryczny przemysł zobopólny.

Wspomnieliśmy, że w tymże samym pawilonie gdzie mieściły się wyroby fabryki pp. Temlera i Szwede, p. Hugo Neumann, wystawił produkcje swojej fabryki wyrobów metalowych i drucianych. Fabryka ta dawna i powszechnie znana, przeszedłszy z ojca na syna, przedstawiła na tegorocznej wystawie, pomiędzy wielu pożytecznemi dla gospodarstwa rolnego wyrobami, które, szczególniej jako sita do rafek i młynków czyszczących ziarno, użytemi być mogą, także i sztukę płótna metalowego, zwanego płótnem „bez końca.” Jest to plecionka tak ścisła i gęsta, że nie przepuszcza przez siebie wody i powietrza — dość powiedzieć, że w jednym jej calu kwadratowym, mieści się 40,000 drobnych metalowych oczek. Płótno to ważną rolę odgrywa w fabrykach papieru i dotąd sprowadzane tu było z zagranicy, rozumie się z kosztem niemałym. Z przedmiotów nie należących do konkursu, pan Neuman wystawił ciekawy wielce materac druciany, sporządzony tak kunsztownie, iż zastąpić może każdy włosiany materac, chociaż kosztuje o 50 procent taniej. Dziwnem jest to, iż ów druciany materac na którym, położona skóra łosiowa lub kołdra gruba, dostateczną spiącemu zapewniają wygodę, nie gnie się ani rozciąga pod największym nawet ciężarem. W obecności naszej, czterech ciężkich ludzi siadało na nim a przecież siatka druciana, po powstaniu ich, wyprężała się znowu elastycznie i powracała do pierwotnej równości. Zresztą, fabryka nabywającym te oryginalne materace, poręcza za kilkonastoletnią ich trwałość. Że zazwyczaj każda nowość zaciekawia i nęci, przeto i dowcipny materac pomysłu p. Neumana został natychmiast kupiony a kilkadziesiąt podobnych obstalowano zaraz na wystawie. (*d. c. n.*)

*) Patrz Nr. 198 *Dzien. Warsz.*

Z INNYCH GUBERNIJ.

* Dnia 23 września (5 października), o godzinie 11 z rana, raczyli przejechać przez m. **Wilno**, w drodze **St. Petersburga do Krymu,** Jego Cesarska Wysokość Następca Tronu Cesarzewicz, Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Cesarzewiczowa z Najdostojniejszemi Dziećmi i Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Włodzimierz Aleksandrowicz z Jej Cesarską Wysokością Wielką Księżną Marją Pawłówną.

Po zatrzymaniu się pociągu, Następca Tronu Cesarzewicz raczył wyjść na platformę stacji, gdzie był przyjmowany przez głównego naczelnika kraju. Jego Cesarska Wysokość łaskawie powitał jenerał-lejtnanta Albedyńskiego i jego małżonkę, którą zaprosił do wagonu do Jej Cesarskiej Wysokości Cesarzewiczowej, i zaszczycił łaskawą uwagą naczelnika gubernji, zarządzającego wileńskim okręgiem naukowym i pełniącego obowiązki gubernjalnego marszałka szlachty. Następnie jenerał-adjutant Albedyński przedstawił Jego Cesarskiej Wysokości imiennie naczelników oddziałów i oddzielnych części okręgu.

Zaszczyciwszy każdą z przedstawiających się osób łaskawem powitaniem, Jego Cesarska Wysokość raczył powrócić do wagonu, gdzie zaproszona była do Jej Cesarskiej Wysokości Cesarzewiczowej małżonka naczelnika gubernji E. P. Steblin-Kamieńska. Po 15 minutowem zatrzymaniu się, pociąg wyruszył dalej.

—

* Dnia 1-go września zostało **otwarte seminarjum nauczycielskie w Pskowie.** Dyrektor nowego zakładu naukowego, skreśliwszy w mowie, zwróconej do obecnych, zadanie i znaczenie seminarjum nauczycielskiego, powiedział między innemi, że dla osiągnięcia bliższej styczności pomiędzy nauczycielami i uczniami oraz dla wdrożenia w tych ostatnich uczuć szlachetności, pożądane byłoby urządzenie w seminarjum, w chwilach wolnych, zwłaszcza w dnie świąteczne, osobnych zebrań, na których czytanoby wyjątki z znakomitszych utworów literatury ruskiej i zagranicznej, prozą i wierszem, oraz deklamowanoby utwory poetyckie, czytano i roztrząsano opracowania uczniów, pokazywano obrazy za pomocą lampy czarnoksiężkiej, dokonywano doświadczenia chemiczne i t. d., i nareszcie, dla urozmaicenia, zabawianoby się muzyką i śpiewem.

Seminarjum nauczycielskie w Pskowie, zawdzięcza swoje istnienie Najwyższej woli Najjaśniejszego Pana, wyrażonej 11 listopada 1873 r.

Ziemstwo gubernji pskowskiej postanowiło wyasygnować, na potrzeby seminarjum, jednorazowie 3,000 rub. i następnie, po upływie 2 lat, udzielać po 2,100 rub. rocznie. W pierwszym roku szkolnym postanowiono otworzyć w seminarjum pierwszy tylko kurs i szkołę elementarną. Dnia 20 sierpnia rozpoczęły się egzamina wstępne. Zgłosiło się 46 młodych ludzi życzących sobie wejść do seminarjum. Z liczby 24-ch młodych ludzi, którym dozwolono składać egzamina, przyjęto do seminarjum 15; lecz ponieważ podane zostały nowe prośby o przyjęcie do seminarjum, przeto zapisy trwają jeszcze i egzamina odbywają się w dalszym ciągu.

—

* **Z oddziału wojennego zakaspijskiego** piszą do gazety *Kaukaz*, że wszyscy turkomani-jomudowie, którzy znajdowali się w niewoli u persów, zostali obecnie wypuszczeni na wolność. Turkomani, którzy upraszali o to Wielkiego Księcia Namiestnika kaukazkiego, podczas pobytu Jego Cesarskiej Wysokości w Baku, powitali z największą wdzięcznością uwolnienie ich rodaków z niewoli, upatrując w tem dowód łaskawych względów dla nich ze strony Jego Cesarskiej Wysokości i znak Najwyższego Monarszego dla nich miłosierdzia i opieki nad nimi.

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 11 października. *Moniteur Universel* **potwierdza wiadomość, że ambasador hiszpański zakomunikował księciu Décazes memorandum w przedmiocie ułatwień, jakich karliści doznają ze strony Francji. Memorandum oskarża zarazem poprzednie rządy we Francji.** *Moniteur* **przytacza korespondencję z gazety** *Times*, **wykazującą, że rząd hiszpański jest źle poinformowany.**

Belgrad, 11 października. Wystawa rolnicza otwarta została dziś w obecności księcia.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Jedna z korespondencij berlińskich w *Augsburger Allgemeine Zeitung*, donosiła, iż rząd hiszpański zamierzał wystosować do mocarstw europejskich memorjał, odnoszący się do mniemanej tolerancji, jaką zachowują wciąż jeszcze pograniczne władze francuzkie na korzyść karlistów. Dziś, spotykamy w *Koelniche Zeitung* depeszę z Berlina, donoszącą, że ambasador hiszpański w Paryżu, złożył świeżo księciu Decazes nową notę odnoszącą się do tej samej sprawy. Nie ma tu mowy jeszcze o memorjale przesłanym do innych mocarstw, który to krok byłby bardzo ważnym, lecz o samej tylko nowej reklamacji przedstawionej bezpośrednio rządowi francuzkiemu. Nie będzie bez interesu zestawienie, obok tych ciągłych reklamacij niektórych objaśnień, które zapożyczamy z korespondencji madryckiej do dziennika *Journal de Genève*. „W naszych kółkach politycznych i wojskowych — mówi owa korespondencja— bardzo smutne sprawia wrażenie zuchwałość karlistów na południu, *ktorzy już z pewnością, nie są wspierani przez nikogo* i wciąż trzymają w szachu całą armję jenerała Pavia.” Taż sama korespondencja zapewnia, że w chwili gdy podejmowano ucztą marynarzy pruskich w Bilbao, jakaś brygantyna angielska wyładowała spokojnie w Motrico 20 tysięcy płaszczów żołnierskich dla karlistów oraz zapasy broni i amunicji. „Z powodu tego ostatniego faktu, dodaje korespondent, prasa hiszpańska nie odezwała się z żadnem słówkiem nagany, ani przeciw rządowi, ani przeciw gubernatorowi prowincji, ani nawet przeciwko marynarce. Jeśli jakiś tuzin zuchwałych kontrabandzistów, drogami znanemi przez nich, wprowadzi z Francji nieco kontrabandy wojennej, natychmiast wznosi się okrzyk oburzenia przeciwko wspólnictwu w tem rządu francuzkiego — gdy tymczasem ani słowa nie mówi się o licznych wyładowywaniach takiej kontrabandy, pełniących się tak na północy jak na południu, a którym stosunkowo nierównie łatwiej zapobiedz by można. W ostatnich czasach gubernator wojenny Bajonny zawiadomił swego kolegę w San-Sebastian, iż należy rozciągnąć dozór choć na trzech punktach granicy hiszpańskiej, przez które wielka ilość kontrabandy wojennej prowadzi się dla karlistów. Rada ta jednak dotąd nie jest spełniona i nikt ani słówka nie piśnie o niej. Mógłbym przytoczyć dwadzieścia wypadków podobnych, dowodzących niedbalstwa i charakterystycznego niedołęztwa administracji hiszpańskiej.” Trzeba przyznać, że jeśli te fakta są prawdziwe, to rząd madrycki miałby coś lepszego do czynienia, niż ciągle się przyczepiać z pretensjami do władz francuzkich.

—

* Gazeta londyńska *Morning Post* z 30-go września powiada, że z Anglji posyłane są karlistom, w bardzo znacznej ilości, broń i amunicja. Pismo pomienione wymienia pewien port położony o 30 mil od Birmingham, zkąd posyłają co tydzień karlistom około 70 tonn ładunków.

—

* Depesza telegraficzna zawiadomiła już, że Austrja zaprzecza Porcie Ottomańskiej prawa do wypowiedzenia traktatów handlowych, przed upływem 1890 r. W istocie konwencja handlowa austro-turecka datuje dopiero z roku 1862, a zawartą została na lat 28. Prawda, iż jeden z artykułów waruje stronom kontraktującym prawo żądania po 14 i po 21 latach rewizji taryfy celnej, lecz nic niema powiedzianego o wypowiedzeniu zupełnem traktatów przed upływem oznaczonego terminu.

—

* Do *Ruskiego Inwalida* piszą, że nowy sprawujący interesa Rosji w Japonji, p. Struve, przyjmowany był przez mikadę 25 czerwca i wręczywszy mu swe listy wierzytelne, złożył wspaniałe podarunki, pomiędzy któremi na szczególną uwagę zasługuje waza z agatu, mająca około czterech stóp wysokości.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 8 października.* Sąd wojenny skazał Bourtina, za zbiegostwo i udział w powstaniu komuny paryskiej na karę śmierci.

* *Kopenhaga, 9 października.* Podług otrzymanego przez tutejszą *Nordische Telegraphen Compagnie* doniesienia podana przez dziennik *Globe* wiadomość, jakoby pomiędzy Japonją i Chinami nastąpiło obecnie wypowiedzenie wojny, jest zupełnie bezzasadną.

* *Monachium, 9 października. Vaterland* donosi, że królowa-matka bawaska przeszła wczoraj w południe w Hohenschwangau na religję katolicką.

* *Bern, 9 października.* Dziś przed południem podpisaną została międzynarodowa konwencja pocztowa i popołudniu odbyło się ostatnie posiedzenie, na którem radca związku szwajcarskiego, p. Borel, zaznaczył wysoką doniosłość spełnionego dzieła, dziękując wszystkim członkom kongresu pocztowego za wytrwałość jakiej dali dowody przy obradach. Nakoniec zabierali głos delegowani angielski, amerykański i hiszpański, jak również niemiecki jeneralny dyrektor poczt, p. Stephan.

* *Madryt, 9 października.* Wojska rządowe zajęły wczoraj miasto le Guardia, które opuszczonem zostalo przez karlistów.

* Od niejakiego już czasu wiadomości o stanie zdrowia **Guizot'a** zapowiadały ów koniec, jaki nam zakomunikowany został przez telegraf: autor „Historji powszechnej cywilizacji w Europie” **zmarł** w 87 roku życia, w ulubionej swej majętności Val-Richer, zkąd wyjeżdżał, ostatniemi laty, tylko na krótki czas, dla uczestniczenia w ważnych posiedzeniach akademji, albo na zebraniach konsystorza kościoła reformowanego we Francji. Życie Guizot'a, jako męża stanu, należy do historji Francji i Europy od 1814 do 1848 roku, a jako profesora, pisarza i filozofa, należy do historji literatury francuzkiej od 1812 do 1874 r. Guizot sam skreślił zarys swego życia w znanem swem dziele: „Pamiętniki dla historji mojego czasu.” — Guizot (François-Pierre-Guillaume) urodził się w Nimes, 4 października 1787 roku, z rodziny protestanckiej, która ucierpiawszy skutkiem nietolerancji religijnej za dawnego rządu, ucierpiała także mocno skutkiem rewolucji. Ojciec nieboszczyka zmarł w 1794 roku na rusztowaniu, a matka udała się szukać przytułku w Genewie. Będąc nauczycielem dzieci posła szwajcarskiego w Paryżu, Guizot, który już wszedł w szranki literackie, ożenił się, mając 25 lat życia, z panną o czternaście lat starszą od niego, Pauliną de Meulan, która napisała, pod imieniem pani Guizot, kilka dzieł znanych i szacownych. W roku 1812, Guizot, który był już wtedy autorem „Słownika synonimów francuzkich”, oraz rozmaitych innych dzieł, mianowany został adjunktem, a wkrótkim czasie potem i profesorem historji nowożytnej w Sorbonie. Upadek pierwszego Cesarstwa, dał mu z rekomendacji Royer-Collard'a, miejsce sekretarza jeneralnego ministerstwa spraw wewnętrznych, którego zrzekł się po powrocie Napoleona z wyspy Elby. Powróciwszy do Francji po upływie stu dni (w tej przerwie czasu odbył podróż do Gandawy, która potem ściągnęła na niego tyle wyrzutów), Guizot mianowany został sekretarzem jeneralnym ministerstwa sprawiedliwości, które to miejsce zamienił najprzód na urząd referendarza stanu (w 1816 roku), a następnie dyrektora głównego administracji departamentowej i gminnej (w 1817). Do owej to epoki odnosi się wyjście na świat dzieła: „Du gouvernement représentatif et de l'etat actuel de la France.” (O rządzie reprezentacyjnym i teraźniejszym stanie Francji), które było manifestem stronnictwa rojalistowskiego konstytucyjnego i podstawą tak zwanej szkoły „doktrynerskiej,” która wywierała tak silny wpływ przez cały czas restauracji i monarchji lipcowej. Usunąwszy się z administracji wraz z ministerstwem Décazes, po zabójstwie księcia Berry, Guizot znów został profesorem i pisarzem. Od 1821 do 1828 roku wydał dzieła następujące: „Des conspirations et de la justice politique” (O spiskach i o sądownictwie politycznem); „Des moyens de guvernement et d'opposition dans l'état actuel de la France.” (O sposobach rządzenia i opozycji w teraźniejszem położeniu Francji); „Histoire du gouvernement représentatif.” (Historja rządu reprezentacyjnego); „De la peine de mort en matière politique”) O karze śmierci w sprawach politycznych; „Essai sur l'histoire de la France” (Szkice historji Francji); „Cellection des mémoires, relatifs à la revolution d'Angleterre” (Zbiór pamiętników dotyczących rewolucji w Anglji). Oprócz tego, niezależnie od wydania „Dzieł Rollina“ z uwagami i przejrzenia przekładu „Utworów Szekspira,” pomieścił mnóstwo artykułów w rozmaitych czasopismach, był redaktorem „Encyklopedie progressive» (Encyklopedyi postępowej) i założył czasopismo „Revue Française.” Dnia 1 sierpnia 1827 roku, Guizot postradał pierwszą swą żonę, która na łożu śmiertelnem przyjęła wiarę protestancką. W roku następnym ożenił się z panną Elizą Dillon, krewną pierwszej swej żony, która sama przewidziała, i że tak powiemy, przygotowała mężowi za życia ten nowy związek małżeński.

Druga żona Guizot'a umarła w 1833 roku. Ministerstwo Martignac'a powróciło Guizotowi (w 1828 roku) jego katedrę w Sorbonie i miejsce w radzie stanu. Wówczas używał on największej popularności i stanowił wraz z Cousin'em i Villemain'em ów słynny triumwirat, który tak wsławił wykłady publiczne we Francji. Do czasów jego profesorstwa odnoszą się najwięcej rozszerzone jego dzieła historyczne: „Cours d'histoire moderne" (Kurs historji nowożytnej), „Histoire générale de la civilisation en Europe" (Historja ogólna cywilizacji w Europie) i „Histoire de la civilisation en France" (Historja cywilizacji we Francji). Wówczas także wszedł Guizot do izby deputowanych jako członek opozycji i zaczął energicznie opierać się ministerstwu Polignac'a. Po rewolucji lipcowej, Guizot był najprzód tymczasowo ministrem oświecenia publicznego, a następnie ministrem spraw wewnętrznych. Wyszedłszy z gabinetu Lafitte'a, wszedł do gabinetu Kazimierza Perier, i utworzył następnie, wraz z Thiersem i Broglie'm, gabinet z 11 października 1832 roku, który utrzymał się przez lat cztery. Jako minister oświecenia publicznego, wsławił swe imie stworzeniem nauczania elementarnego. Ministerstwo z 11-go października dożyło do 2-go lutego 1836 r. Przebywszy kilka miesięcy w dymisji, Guizot znów otrzymał z rąk Mole'go tekę ministra oświecenia publicznego, skoro jednak zawakowało ministerstwo spraw wewnętrznych, wtedy objawili do niego roszczenia i Guizot i Thiers, co wyrobiło między nimi spółzawodnictwo. Guizot ustąpił i rzucił się z zapałem w szeregi opozycji. Będąc mianowanym, 9-go lutego 1839 roku, posłem w Londynie, utrzymany został na tem stanowisku przez Thiersa, który objął rządy 1-go marca 1840 roku. Po gabinecie Thiersa, w kilka miesięcy, nastąpił gabinet marszałka Soult'a, do składu którego wszedł Guizot w charakterze ministra spraw zagranicznych, stawszy się jednak rzeczywistym jego naczelnikiem, najprzód półurzędowym, a później urzędowym. Ministerstwo Guizot przetrwało siedm lat, do upadku króla Ludwika Filipa, a perjod ten obejmuje wypadki, przechowane jeszcze w pamięci teraźniejszego pokolenia: nieporozumienia z Angljąz powodu sprawy Pritcharda, małżeństwa hiszpańskie, wstąpienie na tron papiezki Piusa IX, polityczne przebudzenie się Włoch, wojna „Sonderbundu" oraz wygnanie jezuitów z granic Związku Szwajcarskiego, w samej zaś Francji: wzmocnienie się opozycji, przeciwstawienie doktryny Thiers'a: „Król panuje a nie rządzi," doktrynie Guizot'a: „Król panuje i rządzi przy odpowiedzialności swych ministrów," ruch na korzyść reformy, bankiety i wreszcie katastrofa, rewolucja lutowa i upadek monarchji lipcowej. Guizot dostał się do Angji. Rząd tymczasowy oddał go pod sąd wraz z towarzyszami jego, ale sąd apelacyjny oświadczył, że nie ma powodu do podobnego kroku.

Na wygnaniu Guizot znów się wziął do pióra publicysty i wydał w 1849 r., dzieło „De la démocratie en France" (O demokracji we Francji), oraz kilka znanych broszur i artykułów, pomieszczonych w pismach zbiorowych literackich a napisanych przez autora, częścią dla wylania swego niezadowolenia, częścią zaś na swe usprawiedliwienie. Guizot był potrójnie członkiem „Instytutu Francji", gdyż w 1832 r., wstąpił do akademji nauk moralnych i politycznych; w 1833 roku, do akademji napisów i literatury i w 1836 roku do akademji francuzkiej. Ostatnie lata swego życia spędził Guizot nader samotnie w Val-Richer, i z wyjątkiem kilku manifestacji podczas wojny 1870-1871 r., działalność jego przejawiła się tylko w mowach akademickich, lub na innych zebraniach, mniej lub więcej obcych polityce,—mniej lub więcej dla tego, że wszystkim jeszcze pamiętną jest przeważnie rola, jaką grał Guizot z powodu wstępnej mowy Emila Ollivier w akademji francuzkiej. Wiadomo także, z jakim zapałem Guizot bronił w konsystorzu kościoła reformowanego zasady protestantyzmu ortodoksyjnego przeciw zasadom protestantyzmu literackiego. Nareszcie, niedawnemi czasy, wykrycie tego faktu, iż niektórzy członkowie jego rodziny utrzymywali stosunki z drugiem cesarstwem, zadało nader dotkliwą ranę sercu sumiennego i surowego dla siebie i drugich pustelnika z Val-Richer. Do wymienionych wyżej przez nas dzieł Guizot'a pozostaje jeszcze dodać następne: „Vie, correspondance et écrits de Washington" (Życie, korrespondencja i „pisma Washingtona), odnoszące się do 1839-1841 r., „Méditations et études morales" (Rozmyślania i studja moralne)—1851 r., „L'amour dans le mariage" (Miłość w małżeństwie)—1855 r., „Mémoires pour servir à l'historie de mon temps" (Pamiętniki do historji moich czasów), „L'Eglise et la société chrétienne" (Kościół i społeczeństwo chrześcijańskie), nareszcie „Recueil complet des discours parlamentaires de Guizot de 1819 à 1847" (Zbiór zupełny mów parlamentarnych Guizot'a od 1819 do 1848 r.,) z przedmową, pod tytułem „Trois Générations" (Trzy pokolenia), która wyszła w 1861 r.

* *Jutro, z powodu święta uroczystego, Dziennik nie wyjdzie.*

Redaktor, **M. Berg.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Dyrekcja Towarzystwa Drogi Żelaznej Nadwiślańskiej.

Ma zaszczyt podać do wiadomości pp. Akcjonarjuszów, że ponieważ roboty przygotowawcze nad projektem wykonawczym i kosztorysem są już ukończone, i ponieważ ze względu na krótkość terminu, w jakim dokumenta te mają być przedstawione pod zatwierdzenie Ministeryum Komunikacji, byłoby niewłaściwem odrywać Inżyniera Głównego i podwładnych mu Urzędników od ich prac nie cierpiących zwłoki, z tych powodów, Dyrekcja postanowieniem swojem z dnia 16 września uznała za niemożliwe, pozostawić nadał akcjonarjuszom prawo przeglądania wyżej wzmiankowanych projektów i kosztorysu, celem podawania swoich uwag nad niemi. 6,139

Warszawa
dnia 30 września (12 października).

Widowiska.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH. — We środę,—*w teatrze wielkim:* tragedja **Mazepa;** we czwartek,—*w teatrze wielkim:* balet **Pan Twardowski;**—*w teatrze rozmaitości:* komedje **Emancypowane; Miłość młodzieńcza;** w piątek, — *w teatrze wielkim:* dramat 1-y raz, **Sfinks;** — *w teatrze rozmaitości:* opera **Verbum nobile;** komedja **Fortepjan Berty; Divertissement;** w sobotę,—*w teatrze wielkim:* dramat **Sfinks;** *w teatrze rozmaitości:* opera **Orfeusz w Piekle;** w niedzielę,— *w teatrze wielkim:* balet **Meluzyna;**—*w teatrze rozmaitości:* komedja **Stary Mąż.**

WIELKI TEATR.—*Dziś,* w poniedziałek, opera w 4 aktach (akt 1-y i 4-ty w dwóch odsłonach), **Trubadur.** — Początek o godzinie 7½.—*Jutro,* we wtorek, opera **Lunatyczka.** —*Wczoraj,* było osób 1094.

TEATR ROZMAITOŚCI.— *Dziś,* w poniedziałek, utwór sceniczny w 3-ch aktach, **Księżna Jerzowa;** —komedja w 1 akcie, **Homar.** — Początek o godzinie 7-ej i pół.— *Jutro,* we wtorek, komedja **Świętoszek.**— *Wczoraj,* było osób 719.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie,* od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś święta kop. 5.

ALHAMBRA (przy ulicy Miodowej). — *Dziś i codziennie,* Przedstawienie **śpiewaków włoskich** pod dyrekcją A. Ronchetti.—Początek o godzinie 7 wieczorem.—Wejście kop. 15.

TIVOLI (przy ulicy Królewskiej).— *Dziś i codziennie,* **Koncert pierwszorzędnej orkiestry damskiej** z Wiednia, pod dyrekcją *Marji Schipek.*—Początek o godzinie 7 wieczorem. — Koncert w sali.

Przyjmowanie chorych.

Profesorowie Warszawskiego Uniwersytetu, w prowadzonych przez siebie klinikach, udzielają chorym przychodnim pomocy lekarskiej bezpłatnie, w następujące dnie i godziny:

W chorobach chirurgicznych, codziennie od godziny 12 do 1, w szpitalu Ś-go Ducha. — Profesor *Girsztowt.*

W chorobach chirurgicznych, we środy i soboty od godziny 9 do 10, w szpitalu Dzieciątka Jezus. — Profesor *Kosiński.*

W chorobach wewnętrznych, codziennie od godziny 11 do 12, w szpitalu Świętego Ducha. — Profesor *Lambl.*

W chorobach wewnętrznych, we środy i piątki od godziny 11½ do 12½, w szpitalu Dzieciątka Jezus. — Profesor *Andrejew.*

W chorobach wenerycznych i skórnych nie wenerycznej natury, we środę i w niedzielę od godziny 11 do 12, oraz w cierpieniach gardła wenerycznej i nie wenerycznej natury, we wtorki i piątki od 11 do 12, w szpitalu Ś-go Łazarza. — Profesor *Trautvetter*

W chorobach ocznych, codziennie od godziny 1 do 2, w szpitalu Ś-go Ducha. — Docent *Wolfring.*

SZPITAL DZIECIĄTKA JEZUS.

Bezpłatna porada lekarska dla przychodzących chorych. Wejście przez drzwi główne od Wareckiego placu.

Choroby zewnętrzne w ogóle.

Dr *Orłowski* codziennie od 10 do 11 godziny rano.

Choroby organów moczo-płciowych:

We wtorki, czwartki i soboty od 11 do 11½ godziny przed południem.

Choroby wewnętrzne.

Dr *Pogorzelski* codziennie od 9 do 10 godziny rano

Przyjmowanie chorych
„W szpitalu świętego Rocha."

Codziennie od godziny 9-ej do 10-ej zrana, głównie zaś:

Choroby zewnętrzne —Dr *Stankiewicz.*

Choroby wewnętrzne —Dr *Obrębski.*

POCIĄGI NA DROGACH ŻELAZNYCH.

Warszawsko-Petersburgska.

Wychodzą (z Pragi).

Pociąg pośpieszny o godzinie 10 minut 30 wieczór.

Pociąg pasażerski o godz. 10 min. 30 rano.

Przychodzą (na Pragę) o godz. 6 z rana i o godz. 7 min. 5 wieczór.

Warszawsko-Terespolska.

Wychodzą (z Pragi):

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 6 min. 53 z rana.

Pociąg towarowo-osobowy (2 i 3 klasa) o godz. 11 min. 48 z rana.

Pociąg pocztowy 3 klasy o godz. 3 min. 43 po południu.

Przychodzą (na Pragę): o godz. 10 min. 3 w nocy; o godz. 4 min. 42 wieczorem; i o godz. 11 min. 28 z rana.

* W dniu 29 (11) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 42, wyzdrowiało 49, umarło 6, pozostało 1548 (mężczyzn 702, kobiet 846), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 149, kobiet 154.

Przyjechali: — Jenerał-majorowie: *Kochanow,* z Petrokowa, książę *Golicyn,* i fligiel-adjutant pułkownik *Buturlin,* z St. Petersburga; — sekretarz stanu, tajny radca *Kruzenstern,* z zagranicy;— konsul jeneralny austro-węgierski baron *Brenner,* z Wiednia,— rzeczywisty radca stanu *Bielski,* z Berlina.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 30 Września (12 Października) 1874 roku.

Weksle.		Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin . . . 100 Tal.	2 m.	106	80	106	50
„ . . . „ „	8 d.	106	57½	106	27½
Gdańsk . . . „ „	2 m.	—	—	—	—
Hamburg . . . 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn . . . 1Ft. Szter.	3 m.	7	22	7	20
„ . . .	kr. ter.	7	23	7	21
Paryż . . . 300 Frank.	10 d.	86	85	86	70
„ . . .	„	87	—	—	—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A.	2 m.	98	65	—	—
„ . . . à vista		99	55	98	—
Petersburg . . 100 Rsr.	3 m.	98	75	98	50
„ . . . „ „	3 d.	—	—	100	—
Moskwa . . . „ „	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	146	25
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100		—	-	106	50
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		—	—	95	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę		—	—	104	50
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		71	50	70	50
Akcje „ „ po 500 rs.		—	—	75	75
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		115	50	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej		—	—	110	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		99	50	—	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		262	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		104	—	102	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		225	—	222	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		90	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		123	—	—	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500		515	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	97	50
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę		—	—	112	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę		-	-	52	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu		-	-	34	50
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100		—	-	80	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		93	35	93	5
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1])		93	30	93	—
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2])		91	10	90	80
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3])		87	40	87	10
„ „ „ II Serja		86	30	86	—
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4])		79	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])		78	80	78	50
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	96	75
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100		98	—	97	25
„ „ „ 1861 „		97	50	96	50
„ „ „ 1869 „		97	50	96	50
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100		176	75	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100		173	50	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		103	25	102	75
Monety.					
Pół-Imperjały Rosyjskie		—	—	5	89
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	3	60
Pruskie Bilety Kasowe		1	7	—	—
Bilety Bankowe Austrjackie		—	66⅓	—	—

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. 20.

[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 1 k. 50.

[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs.— k. 12½.

[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 2 k. 22²/₉.

[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. 43⅓.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 5810. *Departament Handlu i Rękodzieł*

Na zasadzie 145 art Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 9 Kwietnia r. b. otrzymał prośbę od poddanego holenderskiego Nikamp o wydanie mu 5-letniego przywileju na udoskonalonej konstrukcji ognisko do lamp oświetlanych naftą.

N. D 5811. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 30 Maja r. b otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi W. E. de Louayne 10-letniego przywileju na udoskonalonej budowy aparat do wydobywania stałych ciał z płynów.

N. D. 5812. *Departament Handlu Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 21 Maja r. b. otrzymał prośbę od Radcy Dworu Jeszewskiego o wydanie mu 10-letniego przywileju na lampę gazową i na pewien płyn do oświetlania takowej.

N. D. 5813. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. (II), podaje do wiadomości publicznej że w dniu 27 Maja r. b. otrzymał prośbę od kupca Krankenhagena o wydanie Duńskiemu poddanemu Gefding 10-letniego przywileju na przyrząd dowyrobu massy papierowej.

N. D. 5814. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 27 Maja r. b. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi R. Nobel 5-letniego przywileju na udoskonalenie w wyrobie instrumentów do ubijania ziemi (буровыхъ).

N. D. 5815. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do publicznej wiadomości, że w d. 3 Maja r. b. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie inżenierowi Sztabs-Kapitanowi Kuźniecow i Ass. Koll. Ławrow 5-letniego przywileju na nowej budowy aparat do zbierania, przechowywania i wywózki ludzkich exkrementów.

N. D. 5817. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 10 Maja r b. otrzymał prośbę od inżeniera kommunikacji lądowych i wodnych P. Usowa o wydanie mu 3-leniego przywileju na piec-wentylator.

N. D. 5819. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 16 Maja r. b. otrzymał prośbę od dymissjonowanego Pułkownika Karpowicza o wydanie mu 5-letniego przywileju na piec do pieczenia chleba i suszenia sucharów.

N. D. 5820. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 18 Maja r. b. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi E. Wedermann i synom 5-letniego przywileju na udoskonalonej budowy okręt do łamania lodów.

N. D. 5821. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 21 Maja r. b. otrzymał prośbę od inżeniera cywilnego Gotgeila o wydanie cudzoziemcowi Pintsch 5-letniego przywileju na piec do wydobywania gazu z palnych przedmiotów.

N. D. 5822. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do publicznej wiadomości, że w d. 21 Maja r. b. otrzymał prośbę od inżeniera cywilnego Gotgeila o wydanie cudzoziemcowi Gotgeil 10-letniego przywileju na udoskonalony aparat do wydobywania zatonionych statków.

N. D. 5823. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 2 Maja r. b. otrzymał prośbę od pułkownika Zylińskiego o wydnie cudzoziemcowi Wanastrot 5-letniego przywileju na sposób uchronienia od psucia się relsów i taboru ruchomego dróg żelaznych.

N. D. 5942. *Departament Handlu Rękodzieł.*

Na zasadzie 135 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 9 Października 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi Frühling-geizen Mejnerowi 3-letniego przywileju na udoskonalenia w budowie pieców do pławienia rud żelaznych i innych.

N. D. 5943. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI). podaje do wiadomości publicznej, że w d. 9 Października r. b. otrzymał prośbę od honorowego obywatela Tawryzowa o wydanie mu 10-letniego przywileju na aparat do destylowania nafty i t. p. płynów.

N. D. 5862. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 3 Października 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi D. Olniej 10-letniego przywileju na udoskonalenia w sposobie i aparacie na otrzymywanie gazu oświetlającego.

N. D. 5863. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 27 Września 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi Bochtius 5-letniego przywileju na maszynę do rznięcia korków.

N D. 5864. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr T. IX), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 8 Października 1873 r. otrzymał prośbę od inżenierów cywilnych braci Bletri o wydanie cudzoziemcowi A. Ruy 10 letniego przywileju na krosna do przyrządzania przędzy z konopi, lnu i inszych włóknistych roślin.

N. D. 5809. *Departament Rolnictwa i Przemysłu Wiejskiego.*

Na zasadzie 165 artykułu XI tomu ustawy o przem. fabryk i zakładów (wyd. 1857 r.) niniejszym ogłasza, że w d. 4 Września r. b. otrzymał prośbę od p. Armango o wydanie na imie cudzoziemca Colombo 10-letniego przywileju na żniwiarkę.

N. D. 5773. Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

JW. Minister Komunikacji decyzją objawioną przez Reskrypt Departamentu Dróg Żelaznych z d. 9 Lipca r. b. Nr. 4256 polecić raczył: § 32 Taryfy do poboru opłat na Drodze Żelaznej Warszawsko - Terespolskiej zastąpić przepisami zawartemi w §§ 116, 145 i 146 Taryfy głównego Towarzystwa Rosyjskich Dróg Żelaznych.

Przepisy te są następujące:

§ 116. Przedmiota niebezpieczne (*), po przybyciu ich na stację przeznaczenia, powinny być natychmiast odebrane przez właściciela.

Z przedmiotami temi nieodebranemi w ciągu 24 godzin po ich przybyciu postępuje się stosownie do przepisów o nieodebranych towarach (§ 150) (**).

(*) Pod nazwą przedmiotów niebezpiecznych rozumieją się na Drodze Żelaznej Warszawsko Terespolskiej przedmiota łatwo zapalne, gryzące lub wybuchające.

(**) Przytoczony § 150 i będące z nim w związku §§ 152 i 168 przepisują że przedmioty te, nie odebrane w ciągu 24 godzin jeśli przybyły za frachtem pośpiesznym a w ciągu 48 godzin, jeśli przybyły za frachtem zwyczajnym, sprawdzają się w przytomności Urzędnika Policyjnego, który protokół sprawdzenia sporządza (na stacjach w bliskości których nie ma policyjnego Urzędnika protokół sporządza Zawiadowca w obecności dwóch świadków do służby Drogi Żelaznej nienależących a mieszkających w blizkości stacji) po czem sprzedają się z zarządzenia Zawiadowcy Stacji. Z funduszu osiągniętego z takiej sprzedaży Towarzystwo Drogi pokrywa przedewszystkiem swoją należność, reszta zaś funduszu zwraca się wysyłającemu lub odbierającemu, jeżeli zgłosi się po nią najdalej do upływu 6-u miesięcy od daty sprzedaży towaru.

§ 155. Od towarów przywiezionych za frachtem pośpiesznym i przechowywanych w pakhauzach pobiera się w ciągu jednego miesiąca po upływie 24 godzin od chwili przybycia pociągu składowe za każdy dzień w następującej wysokości.

Od posyłek, towarów i artykułów żywności po ½ kop. od puda.

Od cennych przedmiotów po $^1/_{10}$% od zadeklarowanej wartości.

Od ekwipaży, wozów, furgonów i sanek po kop. 25 od sztuki.

Najniższa opłata składowego wynosi kop. 10 od jednego transportu.

§ 146. Od towarów przywiezionych za frachtem zwyczajnym przechowywanych w pakhauzach i niezabranych ze stacji w ciągu 48 godzin od chwili przybycia pociągu, pobiera sie składowe:

Od towarów:

za 3ą, 4ą i 5ą dobę po ⅕ kop. od puda
za 6ą, 7ą i 8ą „ „ ⅖ „ „ „
za 9ą, 10 i 11 „ „ ⅗ „ „ „
za 12, 13 i 14 „ „ ⅘ „ „ „
za pozostałą połowę miesiąca po 1 kop. od puda na dobę.

Od powozów po kop. 25 od sztuki.

Od wagonów, parowozów i tendrów po rs. 1 kop. 50 od sztuki.

Najniższa opłata składowego wynosi kop. 10 od jednego transportu.

Składowe od towarów przechowywanych nie w pakhauzach lecz na placach na otwartem powietrzu, policza się w połowicznej wysokości.

Uwaga. Składowe za dnie niedzielne i świąteczne nie pobiera się.

Podając o tem do powszechnej wiadomości Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko Terespolskiej nadmienia że przytoczone przepisy co do poboru składowego zamieniające nietylko § 32 ale i § 14 dotychczasowej taryfy, wejdą na pomienionej Drodze Żelaznej w wykonanie od dnia 13 (25) Października roku bieżącego.

Warszawa d. 23 Września 1874 r.

N. D. 6145. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.*

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione, zażądane zostały pożyczki Towarzystwa mające obciążać pierwszą onych hypotekę, do wysokości sum, poniżej zamieszczonych a mianowicie:

1. Dobra Basin v. Łysa Góra, w powiecie Błońskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 8,150.
2. Dobra Bodzanówek, w powiecie Nieszawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 13,550.
3. Dobra Sniatowo część II lit. A, w powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 2,000.
4. Dobra Koszczaty, w powiecie Nieszawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 19,650.
5. Dobra Zabłotnia, w powiecie Błońskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 9,950.
6. Dobra Umienie, w powiecie Kolskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 23,450.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione być mogą przez Stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5-ciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4, licząc od daty niniejszego obwieszczenia.

Warszawa d. 28 Wrześn. (10 Paźdz.) 1874 r.

Prezes, Ewaryst Mejer.
za Pisarza, H. Kossowski.

N. D. 6147. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Suwałkach.*

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione, zażądaną została pożyczka

która ma obciążać pierwszą ich hypotekę.

1. Dobra Bartniki i Jodbaryszki osady włościańskie pod Nr. 1 i 10, w powiecie Marjampolskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 1,100.

2. Dobra Bocianowo, w powiecie Suwałkskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 1,800.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione być mogą, przez stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeśli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni pięciu lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni czterech, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Suwałki d. 18 (30) Września 1874 r.
p. o. Prezesa, Doboszyński.
Pisarz Swiętosławski.

N. D. 6135. *Sędzia Komisarz masy upadłości Ignacego Gantzwohl.*

Na zasadzie art. 480 K. H. wzywam wierzycieli tejże masy, ażeby się w dniu 7 (19) Października r. b. o godzinie 6½ po południu osobiście lub przez pełnomocników zebrali w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Handlowego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego, celem przedstawienia potrójnej listy kandydatów na Syndyków tymczasowych tejże masy.

Warszawa d. 26 Wrześ. (8 Paz.) 1874 r.
Józef Rawicz.

OTWARCIE SPADKOWE.
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 6140. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Po zmarłych:

1. Pawle Pelizaro wierzycielu ostrzeżenia dla sumy rs. 683 k. 74 i Janie Kadecz wierzycielu ostrzeżenia dla sumy rs. 1142 k. 59, obydwóch z procentem, Pawle Pelizaro i Janie Kadecz wierzycielach ostrzeżenia dla sumy rs. 1827 k. 50 z procentem i kosztami, na nieruchomości w mieście Warszawie pod Nr. 1029.

2. Janie Wirion wierzycielu rs. 12200 i Marji Wirion wierzycielce rs. 5530 na nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1265c.

3. Anieli z Porczyńskich Bromirskiej właścicielce nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1346B., toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznacza się termin, co do Pawła Pelizaro, Jana Kadecz, Jana Wirion i Marji Wirion na d. 4 (16) Stycznia 1875 roku, zaś co do Anieli z Porczyńskich Bromirskiej na d. 9 (21) Kwietnia 1875 roku w Kancelarji podpisanego Rejenta, gdzie wszyscy interesanci zgłosić się winni z prawami swemi pod prekluzją.

Warszawa d. 28 Września (10 Paźdz.) 1874 r.
Włodzimierz Kretkowski.

N. D. 6134. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Po nastąpionej śmierci:

Teofili z Bajerów Swiderskiej, współwierzycielki sumy rs. 2,620 kop. 49¾ na nieruchomości w mieście Warszawie Nr. 1216A zabezpieczonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, termin na dzień 31 Grudnia 1874 r. (12 Stycznia 1875 roku) w Kancelarji hypotecznej wyznaczony został.

Warszawa d. 27 Wrześn. (9 Paźdz.) 1874 r.
Stanisław Tyrchowski.

N. D. 6138. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci:

a) Jana Nepomucena Kostaneckiego, właściciela dóbr Charbice-Dolne, dawniej w powiecie Zgierskim a teraz pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Łodzi a Trybunału Cywilnego w Warszawie położonych.

b) Stanisława Rzempołuskiego, wierzyciela sumy rsr. 3,378 z procentem, na nieruchomości w Warszawie Nr. 1253A. i na dobrach Ojrzanów, w powiecie Błońskim, gubernji Warszawskiej położonych, zabezpieczonej, otworzył się spadek i obecnie toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznaczony został termin na dzień 8 (20) Stycznia 1875 r. w Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie, przed podpisanym Rejentem.

Warszawa d. 27 Wrześ (9 Paździer.) 1874 r.
Józef Moszyński.

N. D. 6141. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie

Po śmierci Ignacego Lewandowskiego, właściciela nieruchomości Warszawskiej, Nr. 1744 Szyi Sztrumpfman, właściciela nieruchomości Warszawskiej Nr. 2452, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego termin ostateczny na dzień 11 (23) Stycznia 1875 r. w Kancelarji mej wyznaczam.

Michał Przysiecki.

N. D. 6132. *Pisarz Sądu Pokoju w Brześciu.*

Do zakończenia spadków po śmierci: a) Franciszki Surzyńskiej współwłaścicielki nieruchomości w Włocławku pod Nr. 344. b) Dawida Krotoszyńskiego współwierzyciela rs. 750 na nieruchomości w Włocławku pod Nr. 193 dawniej a Nr. 312 obecnie oznaczonej. c) Ludwiki Wysockiej właścicielki nieruchomości w Włocławku pod Nr. 130 sytuowanej, termin na d. 2 (14) Kwietnia 1875 r. pod prekluzją w Kancelarji Sądu tutejszego wyznaczam.

Brześć Kujawski d. 18 (30) Września 1874 r.
Otocki.

N. D. *6131. Pisarz Sądu Pokoju w Opatowie.*

Po śmierci Kazimierza i Marjanny z Nogalskich małżonków Konwickich właścicieli nieruchomości pod Nr. p. 13 w Opatowie położonej, otworzył się spadek: do uregulowania którego termin na dzień 1 (13) Kwietnia 1875 roku w Sądzie tutejszym pod prekluzją wyznaczam.

Opatów dnia 18 (30) Września 1874 roku.
Głębicki.

N. D. 4759.

Zawiadamia, iż w dniu 19 (31) Marca 1869 roku w mieście Lublinie zmarł Aleksander Januszowicz Sędzia Trybunału Cywilnego w Lublinie, właściciel sumy rs. 600 na nieruchomości w mieście Szczebrzeszynie pod Nr. 342 położonej, ubezpieczonej; ponieważ zmarły Aleksander Januszowicz niepozostawił potomstwa, ani krewnych zdolnych do brania po nim spadku, ani rozporządzenia testamentowego, przeto spadek po nim odziadziczyła pozostała żona Felicyta z Lewandowskich Januszowiczowa, w mieście Lublinie mieszkająca, która, rozpoczynając w Trybunale Cywilnym Lubelskim stosowne kroki, celem wprowadzenia siebie w posiadanie spadku po Aleksandrze Januszowiczu pozostałego, odnośnie do art.770 K. C. F. przedewszystkiem, niniejsze obwieszczenie wydaje.

Lublin d. 1 (13) Lipca 1874 r.
W. Sielski.

REGULACJE HYPOTECZNE
УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 6133. Sąd Pokoju w Prasnyszu.

Na skutek żądania interesowanych stron podaje się do publicznej wiadomości iż w dniu 3 (15) Lutego 1875 r. o godzinie 10 rano odbędzie się pierwiastkowa regulacja hypoteki, a ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 4 (16) Lutego r. b.

1. Nieruchomości pod Nr. 313, 314, 315, 316 i 317 w mieście Prasnyszu położonej, dawniej należącej do Alexandra Burdyńskiego, a na teraz Pelagji i Piotra małżonków Kobyleńskich.

2. Nieruchomości pod Nr. 340 w mieście Prasnyszu położonej, dawniej należąca do Sukcesorów Tekli Chełmińskiej a teraz do Michaliny i Konstantego małżonków Jasińskich.

Wzywa więc wszystkich interesantów którzy jakie kolwiek mają prawa do wyż wymienionych Nieruchomości, aby w terminie oznaczonym osobiście lub przez pełnomocników szczególnie umocowanych z dowodami do protokułu regulacyjnego w Sądzie Pokoju w Prasnyszu stawili się, a to pod skutkami prawa z roku 1818.

w Prasnyszu d. 23 Wrześ. (5 Paźdz.) 1874 r.
Podsędek, Billewicz.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 6146. *Bank Polski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 1 (13) Listopada 1874 roku o godzinie 12-ej w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Banku Polskiego licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje, bądź osobiście składane, bądź nadesłane pocztą na wydzierżawienie dochodu propinacyjnego w dobrach Lubartów, Brzeźnica Książęca i Tarło, od 1 Stycznia 1875 roku, do tejże daty 1876 roku.

Licytacja rozpocznie się od rs. 6451, szczegółowe warunki przejrzeć można każdodziennie z wyjątkiem dni świątecznych u Naczelnika Kancelarji Banku Polskiego, lub u administratora dóbr Lubartowskich w Lubartowie.

Vadium do licytacji w gotowiźnie lub papierach procentowych, winno być złożone przy deklaracji w sumie rs. 1000.

Mogą być nadesłane przy deklaracjach, kwity kassy oddziału Bankowego w Lublinie, lub kassy Administracyjnej dóbr Lubartowskich na powyższą sumę.

Deklaracje przyjmowane będą do dnia 1 (13) Listopada roku bieżącego do godziny 12-ej w południe.

Warszawa d. 28 Wrzes. (10 Paź.) 1874 r.
Prezes Banku, Rzeczywisty Radca Stanu,
(podpisał) Roguski.
Naczelnik Kancelarji Assesor Kolegjalny
(—) Rajzacher.

Wzór do Deklaracji.

W skutek ogłoszenia Banku Polskiego z d. . . . . za N. 31502, deklaruję niniejszem wydzierżawić dochód propinacyjny w dobrach Lubartów Brzeźnica Książęca i Tarło od 1-go Stycznia 1875 roku po 1 Stycznia 1876 roku za sumę rs. . . . .

Poddaję się przytem wszelkim zobowiązaniom i zastrzeżeniom objętym w warunkach licytacyjnych które mi są dokładnie znane. Vadium lub kwit kassy Odziału Bankowego w Lublinie albo administracji Lubartowskie w kwocie rs. 1000 załączam. W razie nieutrzymania się przy dzierżawie po odbiór tej summy sam się zgłoszę.

Stałe mieszkanie moje jest w N . . pisałem w N, . dnia . . . . . roku . . .
(podpisać) imię i nazwisko.
Warszawa d. 28 Września 1874 r.

N. D. 5979. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Dnia 17 (29) Października r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu, licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na dostawę w ciągu roku 1875, dla Magistratu m. Warszawy.

1. Swiec łojowych około pudów 35, po rs. 7 kop. 20 za pud.

2. Swiec stearynowych około 1500 paczek funtowych po kop. 25½ za paczkę.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dostawę, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym opieczętowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny kop. 70, podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypisze jaki odstępuje procent od cen do niniejszej licytacji podanych.

Nadto do deklaracji dołączyć należy kwit Kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy na złożone w tejże Kasie vadium w ilości rs. 64 i na koszta ogłoszenia rs. 20, które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiat zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuje się dostawy w ciągu roku 1875, dla Magistratu m. Warszawy.

1. Swiec łojowych około pudów 35, po rs. 7 kop. 20 za pud.

2. Swiec stearynowych około 1500 paczek funtowych, po kop. 25½ za paczkę; i odstępuje od takowych cen procentów N N (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 64 i na koszta ogłoszenia rs. 20 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie N N, pisałem dnia miesiąca i roku N.
(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).
Warszawa d. 19 Wrześn. (1 Paźdz.) 1874 r.

N. D. *5978. Magistrat Miasta Warszawy.*

Dnia 17 (29) Października r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu, licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na dostawę w ciągu roku 1875 dla Magistratu m. Warszawy, oleju czyszczonego do lamp, około 60 wiader, licząc za jedno wiadro po rs. 3 kop. 90.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dostawę, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym opieczętowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny kop. 70, podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą jaki odstępują procent od ceny do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji dołączyć należy kwit kasy głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże kasie vadium w ilości rs. 40 i na koszta ogłoszenia rs. 20, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki i wzór dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia z dnia... podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się dostawy w ciągu roku 1875 dla Magistratu m Warszawy, oleju czyszczonego do lamp około 60 wiader, licząc za jedno wiadro rubli 3 kopiejek 90; i odstępuje od takowych cen procentów N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 40 i na koszta ogłoszenia rs. 20 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N. (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 20 Września (2 Paźdz.) 1874 r.

N. D. 5935. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 16 (28) Października r. b. o godzinie 12-ej w południe, odbędzie się w Sali Posiedzeń Magistratu licytacja in minus, przez opieczętowane deklaracje, na dostawę w ciągu roku 1875 dla Magistratu M. Warszawy wszelkich materjałów i sprzętów, do froterowania posadzek, tudzież do utrzymania czystości wewnątrz i zewnątrz domów pod jego zarządem będących, od cen wykazem objętych i do niniejszej licytacji podanych.

Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym opieczętowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny kop. 70, podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą, jaki odstępują procent od cen wykazem kosztów objętych i do niniejszej licytacji podanych.

Nadto do deklaracji dołączyć należy kwit Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże Kasie vadium w ilości rubli 52 i na koszta ogłoszenia rubli 20, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się dostawy w ciągu roku 1875, dla Magistratu m. Warszawy wszelkich materjałów i sprzętów do froterowania posadzek, tudzież dla utrzymania czystości wewnątrz i zewnątrz domów, pod jego zarządem bądących, od cen wykazem objętych i do niniejszej licytacji podanych (i odstępuję od takowych cen procentów N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej m. Warszawy vadium w ilości rs. 52 i na koszta ogłoszenia rs. 20, przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pod Nr., pisałem dnia N. N. (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 18 (30) Września 1874 r.
(2—3)

N. D. 5872. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Dnia 14 (26) Października r. b. o godzinie 12-ej w południe odbywać się będzie w Sali licytacyjnej Magistratu M. Warszawy licytacja in minus na dostawę w ciągu roku 1875 na użytek miasta Warszawy zwiru oczyszczonego około 150 sażenów kubicznych.

Licytacja odbywać się będzie głośna.

Niestawający do licytacji mogą składać lub nadsyłać na ręce p. o. Prezydenta Miasta w Sali licytacyjnej Magistratu w dniu do licytacji oznaczonym do godziny 12-ej w południe, deklaracje opieczętowane na papierze stemplowym ceny kop 70 podług podającego się poniżej wzoru, w których wyraźnie literami bez skrobań poprawek i przekreśleń wypiszą cenę jednego sażenia kubicznego po jakiej podejmują się powyższej dostawy.

Otworzenie złożonych deklaracji nastąpi zaraz po ukończeniu licytacji głośnej.

Przystępujący do licytacji powinni przy prośbie na stemplu ceny kop. 70 jak również, składający deklarację, dołączyć kwit Kasy Głównej Ekonomicznej M. Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 450 i na koszta ogłoszenia rs. 25, które nie utrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Warunki tej dostawy są do przejrzenia w Wydziale Admnistracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . składam niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy w ciągu roku 1875 na użytek miasta Warszawy około 150 sażenów kubicznych zwiru oczyszczonego po rs. N. N. (wypisać literami) za jeden sążeń kubiczny, poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej M. Warszawy vadium w ilości rs. 450 i na koszta ogłoszenia rs. 25 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia Mca i roku (podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Warszawa d. 14 (26) Września 1874 r.

N. *D. 5934. Magistrat Miasta Warszawy.*

Dnia 16 (28) Października r. b. o godzinie 11-ej z rana odbędzie się w Sali Posiedzeń Magistratu, licytacja głośna in plus, na trzyletnie t. j. od dnia 1 (13) Stycznia 1875 r. do takiejże daty 1878 r. wydzierżawienie miejsca na Nowym Zjeździe około mostu Aleksandrowskiego, pod budowę stałej drewnianej altany do sprzedaży wody Sodowej, od rubli 35 kop. 30 rocznie.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, zgłoszą się w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, wraz z kwitem kasy Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy na złożone w tejże kasie vadium w kwocie rsr. 20 i na koszta ogłoszenia rs. 15, które nie utrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 19 Września (1 Października) 1874 r.
2—3

N. D. 6121. Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 23 Października (4 Listopada) r. b. o godzinie 12-ej w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu, licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na pomalowanie w ciągu roku 1875 nowych i przemalowanie starych barjer miejskich słupów, parkanów, pompokrytów, szlagbaumów i t. p. przedmiotów w Warszawie i na Pradze kosztem miasta utrzymywanych, od cen w wykazie poszczególnionych i do niniejszej licytacji podanych.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym opieczętowane deklaracje napisane na papierze stemplowym ceny kop. 70, podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od cen wykazem kosztów objętej, i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji dołączyć należy kwit Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże kasie vadium w ilości rub. 100 i na koszta ogłoszenia rub. 20 które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym, Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . . podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się pomalowania w ciągu roku 1875 nowych i przemalowania starych barjer, miejskich, słupów, parkanów, pompokrytów, szlagbaumów i t p. przedmiotów w Warszawie i na Pradze kosztem miasta utrzymywanych, od cen w wykazie poszczególnionych i do niniejszej licytacji podanych, i odstępuje od takowych cen procentów N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rub. 100 i na koszta ogłoszenia rs. 20 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pod Nr. .. pisałem dnia N. N.
(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).
Warszawa d. 25 Wrześ. (7 Paź.) 1874 r.
1—3

N. D. 6007. *Lubelska Izba Skarbowa.*

Niniejszem podaje do wiadomosci publicznej że w ogłoszeniu tejże Izby Skarbowej **o mającej się odbywać licytacji na sprzedaż majątków poduchownych** wkradły się pomyłki w datach podług nowego stylu, mianowicie:

O sprzedaży majątku Bystrejowice, Podolszczanka i Opoka mała, powinno być 21 Października (2 Listopada), zamiast 21 Października (3 Listopada).

O sprzedaży młyna we wsi Krężnica, gruntów we wsi Abramowice, części Łysa-góra i części Łańsk Majkowski, powinno być 23 Października (4 Listopada) zamiast 23 Października (5 Listopada) i

O sprzedaży folwarku Targowisko, gruntów we wsi Łabunie, gruntów na przedmieściu Czwartek i jeziora Domaniszew, powinno być 24 Października (5 Listopada) zamiast 24 Października (6 Listopada).

Lublin dnia 20 Września 1874 r.
Zarządzający Asesor Włodarski.
za Starszego Referenta Walentowicz.

N. D. 6125.

Naczelnik Powiatu Sieradzkiego.

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że w dniu 24 Października (5 Listopada) r. b. o godzinie 11 z rana, odbywać się będzie publiczna licytacja przez deklaracje opieczętowane (in plus) **na oddanie w dzierżawę dochodu z rzezi bydła w mieście Sieradzu, od sumy 1,304 rs. 50 kop.** (tysiąc trzysta cztery ruble kop. pięćdziesiąt.)

Konkurenci mający chęć brać udział w tej licytacji, obowiązani złożyć kaucje w ilości 130 rs. 45 kop. w gotowiźnie, a także rs. 30 na koszta ogłoszenia niniejszej licytacji.

Po zatwierdzeniu licytacji, plus-licytant obowiązany dopełnić złożoną kaucję do wysokości ⅕ części sumy przez niego zaofiarowanej na licytacji, którą otrzyma z powrotem po ukończeniu dzierżawy, jeśli nie okażą się jakolwiek pretensje do niego.

Warunki szczegółowe mogą być przejrzane w biórze Powiatu w czasie służbowym.

Wzór do deklaracji.

Вслѣдствіе объявленія Сѣрадзскаго Уѣзднаго Управленія за N. 1199, симъ объявляю, что обязуюсь взять, въ арендное содержаніе доходъ съ убоя скота въ городѣ Сѣрадзѣ на три года съ 1 (13) Января 1875 г. по тоже число 1878 г. за сумму (здѣсь прописать сумму словами безъ поправокъ) подвергаясь выполненію всѣхъ заключающихся въ торговыхъ кондиціяхъ условіямъ, каковыя хорошо мнѣ извѣстны Залогъ 130 руб. 45 коп. и 30 руб. на торговыя издержки прилагаю и за полученіемъ таковаго въ случаѣ если торги не останутся за мною лично явлюсь.

Постоянное мое жительство въ N. N, писалъ въ N. число мѣсяцъ и годъ.

Подписать имя и фамилію четко
Sieradz dnia 26 Września 1874 r.
za Naczelnika Powiatu,
Pomocnik, A. Wojciechowski.

N. D. 6124.

Naczelnik Powiatu Sieradzkiego.

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej. że w dniu 28 Października (9 Listopada) r. b. o godzinie 11 z rana odbywać się będzie publiczna licytacja przez deklaracje opieczętowane (in plus) **na oddanie w dzierżawę dochodu targowego, jarmarcznego i mostowego w m. Sieradzu od sumy (516 rs.) pięćset szesnaście rubli srebrem.**

Konkurenci mający chęć brać udział w tej licytacji, obowiązani złożyć kaucje w ilości 51 rs. 70 kop. w gotowiźnie, oraz 20 rs. na koszta publikacji niniejszej licytacji.

Po zatwierdzeniu protokółu licytacyjnego plus - licytant obowiązany będzie dopełnić złożoną kaucję do wysokości ⅕ części sumy. przez niego zaofiarowanej na licytacji, którą odbierze z powrotem po ukończeniu dzierżawy, jeśli się nie okażą jakiekolwiek pretensje do niego.

Warunki szczegółowe tej licytacji, mogą być przejrzane w biórze powiatu w czasie służbowym.

Wzór do deklaracji.

Въ слѣдствіе объявленія Сѣрадзскаго Уѣзднаго Управленія за N 1152, симъ объявляю, что обязуюсь взять въ арендное содержаніе доходъ съ торговаго, ярмарочнаго и мостоваго сборовъ на три года съ 1 (13) Января 1875 г. по тоже число 1878 г, за суму (здѣсь прописать сумму словами безъ поправокъ) подвергаюсь выполненію всѣхъ заключающихся въ торговыхъ кондиціяхъ условіямъ которыя мнѣ хорошо извѣстны; залогъ 51 руб. 70 коп. и 20 руб. на торговыя издержки прилагаю и за полученіемъ таковаго въ случаѣ если торги неостанутся за мною лично явлюсь.

Постоянное мое жительство въ N. N. писалъ въ N. число мѣсяцъ и годъ.

Подписать имя и фамилію четко.
Sieradz d. 26 Września 1874 r.
za Naczelnika Powiatu,
Pomocnik, A. Wojciechowski.

N. D. 6052. Komora Celna Sosnowice niniejszem obwieszcza, że dnia 14 (26) Października i następnych dni 1874 roku, w gmachu 'je (na stacji Drogi Żelaznej Sosnowice), sprzedawane będą przez publiczną licytację różne konfiskowane towary, w ogóle na rs. oszacowane, a mianowicie: materje jedwabne, wełniane i bawełniane, towary łokciowe, galanteryjne i t. p. oszacowane na rs. 1,500.

Sosnowice d. 24 Września 1874 r.

N. D. 6136. Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Stosownie do artykułu 682 K. P. S. podaje do powszechnej wiadomości iż w poszukiwaniu sumy rs. 1500 w listach zastawnych z kuponami bieżącemi zaległych procentów i kosztów, z aktu urzędowego przed Pawłem Karwadzkim Rejentem w Radomiu na d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1868 r. zeznanego, na żądanie Nestora Rożynkowskiego, Sędzieg Trybunła Cywilnego w Radomiu, w tymże mieście zamieszkałego a zamieszkanie prawne u Ignacego Stankowskiego Patrona przy tymże Trybunale obrane mającego, akte n Komornika Sądowego Macieja Habra w d. 8 (20) Października 1873 r. rozpoczętym, a w dniu 27 Października (8 Listopada) t. r. ukończonym, zajętą została na sprzedaż w drodze przymusowego wywłaszczenia.

NIERUCHOMOŚĆ

w mieście Guberujalnem Radomiu na gruncie czynszowym pod N. 132. policyjnym i 88 lit. B. hypotecznym, przy ulicy Lubelskiej stojącą obecnie Antoniego Wacława 2 ch imion i Wincentego braci Szydzińskich własna.

Nieruchomośc ta graniczy od wschodu z nieruchomością Józefy Napiórkowskiej, od południa z ulicą Lubelską, od zachodu z nieruchomością Towarzytwa Kredytowego Ziemskiego od północy z ulicą Górki Lubelskie, i składa się:

a) z domu murowanego o trzech piętrach z parterem i piwnicami, blachą krytego;

b) z domu drewnianego gontem krytego w dziedzińcu;

c) z budynku murowanego piętrowego blachą krytego cztery drwalki na dole, i tyleż na piętrze mieszczącego;

d) z budynku drewnianego mieszczącego kloaki o 4 przedziałach.

e) z śmietnika a przy nim chlewika z desek;

f) z dziedzińca pośród którego studnia z pompą, i

g) z ogródka owocowego.

Szczegółowy opis pomienionej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia oraz w zbiorze objaśnień i warunków sprzedaży, które u Ignacego Stankowskiego Patrona sprzedaż tę popierającego i w Kancellarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu przejrzane być mogą.

Akt zajęcia doręczony został w d. 4 (16) Maja 1874 r. Feliksowi Maciejowskiemu Prezydentowi miasta Radomia i w tymże dniu Józefowi Karwadzkiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Radomiu; wniesiony do Księgi Wieczystej wywłaszczonej nieruchomości dnia 27 Maja (8 Czerwca) 1874 r. a w dniu 8 (20) Czerwca t. r. wpisany do Ksiąg zaaresztowań nieruchomości, w Kancellarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu utrzymywanej.

Pierwsza publikacja warunków sprzedaży odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Radomiu dnia 1 (13) Sierpnia 1874 r. o godzinie 10 z rana a dwie następne co dwa tygodnie stosownie do art. 702 K. P. S.

Radom dnia 8 (20) Czerwca 1874 r.
Szczuka.

Wywieszono na tablicy w Sali posiedzeń Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Radom d. 8 (20) Czerwca 1874 r.
Szczuka.

Po trzykrotnem ogłoszeniu warunków sprzedaży w terminach prawem oznaczonych, przygotowawcze przysądzenie odbędzie się na posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Radomiu d. 26 Września (8 Października) 1874 r. o godzinie 10 z rana. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 15,000 a gdyby tej nikt nie o fiarował, od zniżonej o ⅓ część czyli od rs. 10,000.

Radom d. 29 Sierpnia (10 Września) 1874 r.
za Pisarza, Kozłowski Podpisarz.

W terminie powyż oznaczonym, gdy nikt z chęcią licytowania od całkowitego rsr. 15.000 ani od zniżonego o ⅓ część szacunku nie zgłosił się, Trybunał Cywilny w Radomiu odbycie przygotowawczego przysądzenia poświadczył, i termin do licytacji stanonowczej na dzień 12 (24) Listopada r. b. godzinę 10 z rana wyznaczył. Licytacja więc w tym terminie rozpocznie się od sumy rs. 15,000, a gdyby tej nikt nieofiarował, wywołaną zostanie od sumy rs. 10,000.

Radom d. 26 Wrześn. (8 Paźdz.) 1874 r.
Szczuka.

N. D. 6175. Na zasadzie wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie pomiędzy Franciszkiem Makowieckim przez podpisanego Patrona działającym a Anną Koprzywą Michałem Godeckim opiekunem ad hoc nieletnich Leona, Narcyza, Fryderyka-Henryka 2ch imion, Franciszka-Piotra dwóch imion, Bronisława-Ignacego dwóch imion, rodzeństwa Makowieckich i Wilchelmowi Gundelach przydanemu opiekunowi tychże nieletnich przez Karśnickiego Patrona, oraz Janowi Wilhelmowi Dhiel ojcu i opiekunowi nieletniego syna swego Jana Dhiel w dniu 8 (20) Maja 1874 r. zapadłego, ogłaszam że, w drodze działów sprzedaną zostanie nieruchomość w Warszawie pod Nr. 1199 położona, którą stanowią:

1. Oficyna masiv murowana o parterze z piwnicami dachówką i blachą kryta długości łokci 42¾ szeroka łokci 10½ wysokości łokci pięć i ½.

2. Kuźnia murowana blachą cynkową kryta długa łokci 22 szeroka łokci 8 wysoka łokci cztery i pół.

3. Oficyna murowana z mieszkaniami poddasznemi dachówką karpiówką kryta długa łokci 18½ szeroka łokci 8 wysoka łokci 5 i ¼.

4. Przybudowanie z muru i z drzewa o parterze dachówką karpiówką kryte długie łokci 6¼, szerokie łokci 4 wysokie łokci 5.

5. Oficyna drewniana tekturą smołowcową kryta, długa łokci 13 szeroka łokci 10⅜ wysoka łokci 4½.

6. Komórka z drzewa deskami kryta długa łokci 2½ szeroka łokci 2 wysoka łokci 2½.

7. Szopa z komórką z drzewa szeroka łokci 6½ długa łokci 10 wysoka łokci 4.

8. Kloaka z drzewa.

9. Komórka z drzewa długa łokci 6½ szeroka łokci 3½ wysoka łokci 3.

10. Komórka z drzewa małej objętości.

11. Komórka z poddaszem na słupach deskami kryta.

12. Studnia balami cembrowana z pompą.

13. Parkany z drzewa długości łokci 41¾ wysoki łokci 5 z furtką.

14. Parkan od ulicy Pańskiej z bramą z drzewa długi łokci 24¼ wysoki łokci 3.

15. Parkan murowany od tejże ulicy grubości ¾ łokcia wysokości 6¼ długości 10½.

16. Bruku z kamieni polnych łokci kw. 397.

17. Placu pod całą nieruchomością łokci kw. 2,600.

Sprzedaż za pośrednictwem podpisanego Patrona odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I pod Nr. 549 przed W. Bagniewskim Asesorem jako delegowanym.

Bliższe objaśnienia powzięte i warunki sprzedaży przejrzane być mogą tak u podpisanego Patrona w Warszawie pod Nr. 574 zamieszkałego jako i w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Wydziału I w Warszawie.

Druga publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży a zarazem przygowawcye przysądzenie odbędzie się na audjencji Trybunału przed W. Bagniewskim Asesorem delegowanym w d. 4 (16) Października r. b. o godzinie 10 rano jako terminie przez tegoż delegowanego wyznaczonym.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6008 kop. 50 jako szacunku taksą biegłych wykrytego. Vadium rs. 600 złożyć należy.

Warszawa d. 2 (14) Września 1874 r.
Gadziński Patron.

N. D. 6144. Prawnie zajęte przedmiota jako to: znaczna partja szersci wieprzowej, w dniu 3 (15) Października r. b. o godz. 10 z rana na Nowem mieście, tudzież blachy, koryta, kosze i inne utensylja piekarskie, w d. 7 (19) Października r. b. o godz. 10 z rana na Grzybowie, w Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane będą; przystępujący do pierwszej licytacji winni złożyć na ręce podpisanego Komornika vadium w kwocie rs. 25, które nieutrzymującemu się natychmiast zwrócone będą.

K. Zamecznik Komornik.

N. D. 6176. W dniu 1 (13) Października 1874 r. o godz. 11 z rana na targu za Żelazną bramą, a w dniu 2 (14) b. m. i r. o godz. 10 z rana na targu Muranów zwanym, w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości jako to: meble różne machoniowe i jesionowe, wagi, garderoba męzka, dywany, zegary, żyrandol, srebro, plater, książki hebrajskie i t. p., przez publiczną licytację sprzedanemi zostaną.

J. Orłowski Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE I SLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ

N. D. 5992. Sąd Policji Poprawczej Wydziału II w Warszawie. Podaje do wiadomości że w d. 19 (31) Października r. z. od włościanina wsi Piotrkowice, gminy Skały, Marcina Marcinkowskiego jako pochodząca z nabycia od osoby podejrzanej, zatrzymaną została klacz maści gniadej, lat około 10 mająca, wzrostu małego, z grzywą na lewą stronę, na prawym oku bielmo na prawej i lewej stronie odparzelizny od chomonta, zarosłe białą sierścią. Wzywa się właściciela opisanej klaczy, ażeby w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia stawił się w Sądzie tutejszym, z odpowiedniem świadectwem w celu odebrania klaczy, po upływie bowiem zakreślonego terminu z takową postąpionem będzie podług prawa.

Warszawa d. 18 (30) Września 1874 r.

N. D. 5958. Sąd Policji Poprawczej w Kielcach. Zapozywa Bartłomieja Piwońskiego, czeladnika młynarskiego, ostatecznie we wsi Sokołowice, gminie Filipowice zamieszkałego, a obecnie z miejsca pobytu niewiadomego, aby w przeciągu dni 30, licząc od dnia niniejszego zapozwu, stawił się w Sądzie tutejszym, lub udzielił wiadomość o miejscu swego pobytu gdyż w przeciwnym razie postąpiono z nim będzie według prawa.

Kielce d. 6 (18) Września 1874 r.

N. D. 5547. Sąd Policji Poprawczej w Petrokowie. Wzywa niniejszym Karola Hussender, lat 26 mającego, ewangielika, rzeźnika z miasta Wielunia, tegoż powiatu, gubernji Kaliskiej, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby ciągu dni 30 od daty niniejszego zapozwu licząc, do Sądu tutejszego przybył, lub doniósł o miejscu swego zamieszkania, dla ogłoszenia mu wyroku w własnej sprawie, a to pod skutkami prawa.

Petroków d. 2 (14) Września 1874 r.

N. D. 5990. Sąd Policji Poprawczej w Janowie. Zapozywa Bernarda Krępe, austryjackiego poddanego, ostatecznie we wsi Irenie gminie Zaklikno, w kraju tutejszym, zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30, w własnej sprawie do Sądu tutejszego zgłosił się, w przeciwnym bowiem razie, postąpiono z nim będzie podług prawa.

Janów d. 7 (19) Września 1874 r.

N. D. 6013. Sąd Policji Poprawczej w Kielcach. Wzywa Szymona Mikołajskiego, poprzednio we wsi Brzozówce zamieszkałego, teraz zaś niewiadomego z pobytu, aby w ciągu dni 30, od daty niniejszego zapozwu, stawił się w Sądzie tutejszym lub przyczynę niestawiennictwa usprawieliwił, w przeciwnym bowiem razie, postąpione z nim będzie według prawa.

Kielce d. 14 (26) Września 1874 r.

N. D. 6014. Sąd Poprawczy w Petrokowie. Wzywa niniejszem Franciszka Szyszkowskiego, we wsi Kobiel, powiecie Nowo-Radomskim zamieszkałego, z miejsca pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30, od daty niniejszego wezwania, w Sądzie tutejszym stawił się, lub odpowiednią wiadomość o miejscu swego pobytu udzielił, w przeciwnym razie postąpionem z nim będzie podług prawa.

Petrokow d. 20 Września (2 Października) 1874 r.

LISTY GOŃCZE.
СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. 5741. Sąd Policji Poprawczej w Petrokowie. Wzywa wszelkie władze tak wojskowe jako i cywilne, aby bacznie śledziły Abraama Lejb Krakowskiego w mieście Zduńskiej Woli powiecie Sieradzkim zamieszkałego a obecnie z pobytu niewiadomego, obwinionego o kradzież i w razie dostrzeżenia ujęły i do tutejszego, lub najbliższego Sądu dostawiły.

Petroków d. 6 (18) Września 1874 r.

N. D. 5601. Sąd Policji Poprawczej w Kielcach. Wzywa wszelkie władze, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Karola Wasilewskiego, byłego Pisarza gminnego, w gminie Lipa, przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, pilnie śledziły, a po wyśledzeniu tegoż, do Sądu tutejszego lub innego najbliższego dostawiły.

Rysopis obwinionego: wieku lat 35, wzrost średni, włosy blond, nos, usta, podbródek mierne, twarz okrągła.

Kielce d. 3 (15) Września 1874 r.

N. D. 6011. Sąd Policji Poprawczej w Kalwarji. Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe, aby Berke Rydawskiego, stałego mieszkańca miasta Marjampola, tegoż powiatu, guberuji Suwałkskiej, obecnie z pobytu niewiadomego, śledzić i w razie ujęcia do Sądu tutejszego lub najbliższego dostawić raczyły.

Rysopis jego następujący: lat 20, wzrost średni, włosy ciemno bląd, oczy czarne, nos i usta umiarkowane, twarz pociągła, znaki szczególne, piegi na twarzy.

Kalwarja d. 13 (25) Września 1874 r.

N. D. 6012. Sąd Policji Poprawczej w Kielcach. Wzywa wszystkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Władysława Ciemiątkowskiego, ślusarza, mieszkańca miasta Kielc, o kradzież obwinionego i ukrywającego się przed wymiarem sprawiedliwości, pilnie śledziły, a w razie jego ujęcia, dostawiły go do tutejszego lub najbliższego Sądu.

Rysopis obwinionego: lat 32, wzrost średni, włosy czarne, oczy siwe, nos i usta średnie, twarz okrągła.

Kielce d. 14 (26) Wrześna 1874 roku.

N. D. 5989. Sąd Policji Prostej w Garwolinie. Wzywa wszelkie władze nad bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na człowieka wzrostu małego, liczącego mniej więcej 19 lat wieku, twarzy podługowatej, nosa ściągłego, włosów ciemnych, oczy bure, na lewą nogę jakby kulejącego, przebierającego się za kobietę i spełniającego kradzieże, podającego się Józefem Macherzyńskim zbiegłym z twierdzy Nowogieorgiewskiej w roku zeszłym 1873, pochodzić mającym z gminy Jabłonna, a co jest kłamliwemi gdyż przeprowadzona korespondencja z właściwemi władzami tego nie wykryła, ubranego w koszulę i spodnie prostej roboty nadto czapkę z daszkiem, baczną zwracały uwagę; w razie przytrzymania do najbliższego Sądu z powołaniem się nad niniejsze, lub też wprost od siebie Sądowi Policji Poprawczej w Siedlcach przesłały, a jeżeli podobny człowiek już przytrzymany został tenże Sąd zawiadomiły.

Nadto wzywa prawego właściciela by po odbiór rzeczy kobiecych, w które powyż wyrażony był ubrany, a mianowicie: spódnicy płócienkowej w paski czerwone i białe, 2 ch fartuszków perkalikowych w paski podłużne niebieskie i białe i spodnicy domowej wiejskiej roboty wełną przerabianej w paski czerwone małe, białe zaś i czarne większe w ciągu dni 30-stu do Sądu Policji Poprawczej w Siedlcach zgłosił się, po upływie bowiem zakreślonego terminu, te na rzecz Skarbu będą zasądzone.

Garwolin d. 17 (29) Września 1874 r.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.